Аналіз позитивної судової практики щодо транспортних засобів з іноземною реєстрацією

Надзвичайно важливим у підготовці власної правової позиції водіїв, що користуються автами з іноземною реєстрацією, є судова практика.

Тому, надалі в цій публікації буде оновлюватись інформація щодо розглядів судових справ з рішеннями “корисними” та “некорисними”.

Отже, рішення на користь водіїв:

1. Постанова Млиновського районного суду м. Одеси від 10.10.2017р., Справа №521/18104/16-а

Натисніть, щоб переглянути/приховати зміст рішення

УКРАЇНА

МАЛИНОВСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД МІСТА ОДЕСИ

Справа №521/18104/16-а

Номер провадження №2-а/521/47/17

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

10 жовтня 2017 року

м.Одеса

Малиновський районний суд м. Одеси в складі:

судді – Маркарової С.В.

за участю секретаря судового засідання – Іськової В.О.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні адміністративну справу за позовом ОСОБА_2 до Першого заступника начальника Одеської митниці Державної фіскальної служби України Кривоноса Семена Юрійовича, Одеської митниці Державної фіскальної служби України про визнання протиправною та скасування постанови, –

ВСТАНОВИВ:

ОСОБА_2 в межах встановленого ст. 99 КАС України строку звернувся до суду з вищезазначеним адміністративним позовом.

В обґрунтування свої вимог позивач послався на те, що постановою Одеської митниці ДФС від 21.10.2016 року в справі про порушення митних правил №0606/50000/17 його було визнано винним у вчинені порушення митних правил, передбачених ст. 485 МК України та накладено адміністративне стягнення у вигляді штрафу у розмірі 300 відсотків несплаченої суми митних платежів.

ОСОБА_2 вказував, що згідно цієї постанови його правопорушення полягало в тому, що він, керуючи транспортним засобом з польською реєстрацією марки BMW 320 D, номерний знак НОМЕР_1, який ввезений на територію України нерезидентом в пільговому режимі, використовував автомобіль як товар в інших цілях, ніж ті, у зв’язку з якими було надано такі пільги.

Позивач стверджував, що постанова митного органу є протиправною, оскільки суперечить положенням Митного Кодексу України, в його діях відсутній склад адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 485 цього кодексу,

оскаржувана постанова прийнята із порушенням порядку притягнення до відповідальності, без повного дослідження об’єктивної та суб’єктивної сторони складу адміністративного правопорушення.

Представник позивача в судовому засіданні адміністративний позов підтримав.

Представник відповідача в судовому засіданні адміністративний позов не визнав.

Дослідивши обставини справи та наявні докази, надані учасниками процесу в обґрунтування своїх вимог та заперечень, суд вважає, що позов підлягає задоволенню з наступних підстав:

05.05.2016 року працівниками Ізмаїльського відділу поліції ГУНП в Одеської області м. Ізмаїл на перехресті проспекту Мира та вулиці Кишинівської був зупинений легковий автомобіль марки «BMW 320D», д/н НОМЕР_1, номер кузова – НОМЕР_2, зареєстрований в Польщі, під керуванням позивача.

Одеською митницею Державної фіскальної служби України проведена перевірка законності керування вищезазначеним транспортним засобом ОСОБА_2

З листа Львівської митниці ДФС від 22.07.2016 №11307/13-70-20/9/29 встановлено, що 13.02.2016 року відділом митного оформлення №4 митного поста «Шегині» Львівської митниці ДФС було здійснено митне оформлення та пропуск на митну територію України транспортного засобу марки «BMW 320D», д/н НОМЕР_1, під керуванням громадянина Польщі ОСОБА_9 по смузі руху «червоний коридор» в митному режимі «тимчасове ввезення до одного року» на підставі паспорту громадянина та техпаспорту на автомобіль.

За ст. 103 Митного Кодексу України тимчасове ввезення – це митний режим, відповідно до якого іноземні товари, транспортні засоби комерційного призначення ввозяться для конкретних цілей на митну територію України з умовним повним або частковим

звільненням від оподаткування митними платежами та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності і підлягають реекспорту до завершення встановленого строку без будь-яких змін, за винятком звичайного зносу в результаті їх використання.

Відповідно до ст. 380 Митного Кодексу України тимчасове ввезення громадянами-нерезидентами на митну територію України транспортних засобів особистого користування дозволяється на строк до одного року.

Цей строк може бути продовжено органами доходів і зборів з урахуванням дії обставин непереборної сили та особистих обставин громадян, які ввезли такі транспортні засоби, за умови документального підтвердження цих обставин, але не більш як на 60 днів.

Транспортні засоби особистого користування, що тимчасово ввозяться на митну територію України громадянами-нерезидентами, не підлягають письмовому декларуванню та звільняються від подання документів, що видаються державними органами, уповноваженими здійснювати види контролю, зазначені у статті 319 цього Кодексу.

Пропуск таких транспортних засобів через митний кордон України здійснюється без застосування до них заходів гарантування, передбачених розділом X цього Кодексу.

Тимчасове ввезення громадянами-резидентами транспортних засобів особистого користування, що класифікуються за товарними позиціями 8702, 8703, 8704 (загальною масою до 3,5 тонни), 8711 згідно з УКТ ЗЕД та причепів до них товарної позиції 8716 згідно з УКТ ЗЕД дозволяється на строк до одного року під письмове зобов’язання про їх зворотне вивезення за умови письмового декларування в порядку, передбаченому законодавством України для громадян, після сплати всіх митних платежів, які відповідно до закону підлягають сплаті при імпорті таких транспортних засобів.

Тимчасове ввезення громадянами-резидентами на митну територію України інших транспортних засобів особистого користування дозволяється на строк до одного року під письмове зобов’язання про їх зворотне вивезення за умови письмового декларування в порядку, передбаченому законодавством України для громадян, та із застосуванням до них заходів гарантування, передбачених розділом X цього Кодексу.

Строки, передбачені абзацами першим та другим цієї частини, можуть бути продовжені органами доходів і зборів з урахуванням дії обставин непереборної сили та особистих обставин громадян, які ввезли транспортні засоби, за умови документального підтвердження цих обставин, але не більш як на 60 днів.

Тимчасово ввезені транспортні засоби особистого користування можуть використовуватися на митній території України виключно громадянами, які ввезли зазначені транспортні засоби в Україну, для їхніх особистих потреб.

Транспортні засоби особистого користування, що класифікуються за товарною позицією 8903 згідно з УКТ ЗЕД, можуть використовуватися громадянами, які ввезли їх в Україну, а також громадянами-резидентами та громадянами-нерезидентами, які мають належний дозвіл користувача права на тимчасове ввезення, за умови використання транспортного засобу від імені і згідно з інструкціями користувача права на тимчасове ввезення.

Такі транспортні засоби не можуть використовуватися для цілей підприємницької діяльності в Україні, бути розкомплектовані чи передані у володіння, користування або розпорядження іншим особам.

Тимчасово ввезені транспортні засоби особистого користування повинні бути вивезені за межі митної території України з дотриманням строків, установлених відповідно до вимог цього Кодексу, або поміщені у митні режими відмови на користь держави, знищення або руйнування чи можуть бути оформлені для

вільного обігу на митній території України за умови сплати митних платежів, які відповідно до закону підлягають сплаті при імпорті таких транспортних засобів.

Відповідно до ст. 485 Митного кодексу України використання товарів, стосовно яких надано пільги щодо сплати митних платежів, в інших цілях, ніж ті, у зв’язку з якими було надано такі пільги є адмністративнмм правопорушенням.

З огляду на пункти 57, 59, 60 частини першої ст. 4 Митного Кодексу України можна дійти висновку, що транспортні засоби особистого користування, якими громадяни користуються для власних потреб, є товарами.

Пунктом 3 ч. 3 ст. 293 Митного кодексу України передбачено, що особами, на яких покладається обов’язок із сплати митних платежів, є особи відповідальні за дотримання митного режиму у разі недотримання положень цього кодексу щодо користування та розпорядження товарами або виконання інших вимог і умов, установлених цим Кодексом для застосування митних режимів, що передбачають умовне і повне або часткове звільнення від сплати митних платежів.

Як встановлено в процесі розгляду справи позивач керував спірним транспортним засобом не для цілі підприємницької діяльності, на підставі довіреності від громадянина Польщі ОСОБА_9.

Вказані обставини підтверджуються показаннями допитаного в суді свідка ОСОБА_6, не спростовані відповідачем.

Представником відповідача так само визнаний факт ввезення на територію України спірного автомобілю нерезидентом для особистих потреб.

Враховуючи викладене, така об’єктивна сторона правопорушення, передбаченого ст.485 Митного Кодексу України як використання товарів, стосовно яких надано пільги щодо сплати митних платежів, в інших цілях, ніж ті, у зв’язку з якими було надано

такі пільги – відсутня.

Фактичне керування ОСОБА_2 спірним транспортним засобом з метою особистого користування є ідентичним з тією метою для якої цей транспортний засіб був ввезений на територію України, хоча і іншою особою, що не порушує вимог ст.485 Митного Кодексу України.

При вирішенні спору суд враховує також, що висновок про виявлення факту порушення митних правил, який відповідно до ст. 360 МК України є підставою для порушення справи про порушення митних правил, повинен робитись виключно за умови достатності даних, що вказують на наявність складу правопорушення, елементом якого є вина суб'єкта.

Обставинами, які свідчать про наявність чи відсутність вини правопорушника, є, крім іншого, ступінь складності і неоднозначності класифікації тих чи інших дій та застосування діючого законодавства.

Так, суд погоджується із доводами позивача, що він не цікавився, хто ввіз на митну територію України вищезазначений транспортний засіб, так само не знав, і не повинен був знати в якому режимі було ввезено транспортний засіб і чи були на нього отримані будь-які митні пільги, а відповідно не міг мати прямий умисел на вчинення будь-якого порушення митних правил, оскільки не є ані власником транспортного засобу, ані особою, відповідальною за дотримання правил митного режиму.

Так само суд враховує, що на час вирішення спору закон не забороняє автовласникові-іноземцю передавати управління своєю машиною водієві-українцю, ніяких документів про передачу права керування на авто не потрібно, тому що довіреність не є обов'язковим документом.

В даному випадку порушень з боку водія не має.

Суд критично оцінює також визначення митницею митної вартості автомобіля, яка була прийнята до розрахунку несплачених митних

платежів та вплинула на відповідальність позивача.

Як вбачається з показань допитаного в суді свідка ОСОБА_7 – головного державного інспектора ОМДФС за наявних у митниці відомостей про спірний транспортний засіб був застосований не основний метод, а метод аналогій із використанням Інтернет сайту МОБАЙЛ ДЄ.

Таке визначення митної вартості автомобілю не суперечить Наказу «Про затвердження Методики товарознавчої експертизи та оцінки дорожніх транспортних засобів» від 24.11.2003 року № 142/5/2092.

Згідно із службовою запискою заступника начальника митного поста «Ізмаїл» Одеської митниці ДФС Гончаренка О.В. від 23.06.2016 року, митна вартість спірного транспортного засобу, згідно відомостей мережі Інтернет складає 186 064, 86 гривень.

Поряд із тим, за експертним дослідження ринкової вартості автомобіля «BMW 320D», д/н НОМЕР_1 станом на 05.05.2016 рік остання склала 25 391 гривень, що еквівалентно 1007 дол.США.

Вказане дослідження було проведено ФОП Крук М.Л. на підставі кваліфікованого свідоцтва оцінювача №8059 від 08.06.2013 року.

Статтею 530 МК України визначено, що законність та обґрунтованість постанови митниці у справі про порушення митних правил можуть бути перевірені судом або центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, а постанови центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, – судом у зв’язку з поданням адміністративного позову або в порядку контролю. Перевірка законності та обґрунтованості постанови у справі про порушення митних правил судом здійснюється у порядку, встановленому Кодексом адміністративного судочинства України.

Підставами для скасування постанови про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил або про

припинення провадження у справі про порушення митних правил, встановлених ст. 531 МК України є: відсутність у діях особи, яка притягується до відповідальності, ознак порушення митних правил; необ’єктивність або неповнота провадження у справі або необ’єктивність її розгляду; невідповідність викладених у постанові висновків фактичним обставинам справи; винесення постанови неправомочною особою, безпідставне недопущення до участі в розгляді справи особи, притягнутої до відповідальності, або її представника, а також інше обмеження прав учасників провадження у справі про порушення митних правил та її розгляду; неправильна або неповна кваліфікація вчиненого правопорушення; накладення стягнення, не передбаченого цим Кодексом. Підставами для скасування чи зміни постанови про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил або про припинення провадження у справі про порушення митних правил можуть бути визнані й інші визначені законами обставини.

Вирішуючи спір суд враховує, що за ст. 71 КАС України кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 72 цього Кодексу. В адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб’єкта владних повноважень обов’язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача, якщо він заперечує проти адміністративного позову.

З наявних у справі доказів суд дійшов висновку, що відповідач в порушення ч. 3 ст. 2 КАС України прийняв рішення про притягнення ОСОБА_2 до адміністративної відповідальності не обґрунтовано, тобто без повного дослідження об’єктивної та суб’єктивної сторони складу адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 485 МК України, дійшовши передчасного висновку про доведеність його вини у вчиненні адміністративного правопорушення.

Керуючись ст.ст. 1, 4, 8, 9, 11, 21, 105, 158-163, 183-2, 256 КАС України, –

ПОСТАНОВИВ:

Позов ОСОБА_2 до Першого заступника начальника Одеської митниці Державної фіскальної служби України Кривоноса Семена Юрійовича, Одеської митниці Державної фіскальної служби України про визнання протиправною та скасування постанови – задовольнити.

Визнати протиправною та скасувати постанову в справі про порушення митних правил №0606/50000/16 від 21.10.2016 року винесеною Одеською митницею Державної фіскальної служби України про притягнення ОСОБА_2 до адміністративної відповідальності за ст. 485 МК України.

Постанова може бути оскаржена в апеляційному порядку до Одеського апеляційного адміністративного суду через Малиновський районний суд м.Одеси шляхом подачі апеляційної скарги протягом 10-ти днів з дня проголошення.

Суддя

С.В. Маркарова

Посилання на рішення в реєстрі [відкрити]

2. Постанова Дрогобицького міськрайонного суду Львівської області від 22.11.2017р. Справа №442/7692/17 (перебування авто в зоні АТО)

Натисніть, щоб переглянути/приховати зміст рішення

Справа № 442/7692/17

Провадження № 2-а/442/268/2017

П О С Т А Н О В А

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

22 листопада 2017 року Дрогобицький міськрайонний суд Львівської області

в складі:

головуючої судді: Курус Р.І.,

з участю секретаря: Махняк М.І.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в місті Дрогобичі адміністративну справу за позовом ОСОБА_1 до ОСОБА_2 митниці Державної фіскальної служби України про визнання протиправною та скасування постанови ОСОБА_2 митниці Державної фіскальної служби України в справі про порушення митних правил,-

в с т а н о в и в :

Позивач звернувся до суду з позовом, в якому просить визнати протиправною та скасувати постанову ОСОБА_2 митниці Державної фіскальної служби України в справі про порушення митних правил № 3300/20900/17 від 30.10.2017 року.

В обґрунтування позовних вимог покликається на те, що він 09.07.2017 року о 03.00 год. прямував з Польщі до України через пункт пропуску Шегині митного поста Мостиська ОСОБА_2 митниці Державної фіскальної служби України смугою митного контролю Земельного коридору аквамобілем марки Renault Kangoo, з реєстраційним номером ВС 0964 АХ, номером кузова VF1FW0BB541798365, в якості пасажира. Під час здійснення митних формальностей зясовано, що 13.01.2015 року о 13.23 год. він ввіз на територію України автомобіль марки Jeep Grand Cherokee, з реєстраційним номером M9WKD, з номером кузова 1J4G8B8S3YY127535, через митний пост Мостиська ОСОБА_2 митниці ДФС в митному режимі Тимчасове ввезення до 1 року. Проте, автомобіль у встановлений строк з митної території України не вивіз. Вказує, що так як він є українцем та в нашій державі проводиться антитерористична операція, а тому він вирішив вказаний автомобіль віддати на волонтерській основі військовій

частині польова пошта В2803. В подальшому, як зясувалось, зазначений автомобіль був пошкоджений під час артилерійського обстрілу та відновленню не підлягає. Постановою ОСОБА_2 митниці Державної фіскальної служби України в справі про порушення митних правил № 3300/20900/17 від 30.10.2017 року його визнано винним у вчиненні порушення митних правил, тобто за ч. 3 ст. 481 МК Українита накладено стягнення у виді штрафу в розмірі 1000 неоподаткованих мінімумів доходів громадян, на суму 17000 грн. Вважає дану постанову неправомірною, вказуючи на те, що така винесена з порушенням строку накладення адміністративного стягнення та всупереч зазначеному, при винесені оскаржуваної постанови посадовою особою митниці не було взято до уваги його пояснення про знищення вищевказаного автомобіля, у звязку з чим просить даний позов задоволити.

Представник позивача ОСОБА_3 в судовому засіданні позов підтримав, покликаючись на обставини, викладені у позовній заяві, просить позов задоволити.

Представник відповідача ОСОБА_2 митниці Державної фіскальної служби України ОСОБА_4 в судове засідання не зявився, подавши до суду письмове заперечення. Просить в задоволенні позову відмовити.

Заслухавши пояснення представника позивача, перевіривши письмові матеріали справи, суд вважає, що позов підлягає до задоволення, виходячи з наступних міркувань.

Статтею 71 КАС України встановлено, що кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 72 цього Кодексу. В адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обовязок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача, якщо він заперечує проти адміністративного позову.

Згідно приписів ч. 1 ст. 486 МК Українизавданнями провадження

у справах про порушення митних правил є своєчасне, всебічне, повне та об’єктивне з’ясування обставин кожної справи, вирішення її з дотриманням вимог закону, забезпечення виконання винесеної постанови, а також виявлення причин та умов, що сприяють вчиненню порушень митних правил, та запобігання таким правопорушенням.

Відповідно до ч. 1 ст. 458 МК України порушення митних правил є адміністративним правопорушенням, яке являє собою протиправні, винні (умисні або з необережності) дії чи бездіяльність, що посягають на встановлений цим Кодексом та іншими актами законодавства України порядок переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, пред’явлення їх митним органам для проведення митного контролю та митного оформлення, а також здійснення операцій з товарами, що перебувають під митним контролем або контроль за якими покладено на митні органи цим Кодексом чи іншими законами України, і за які цим Кодексом передбачена адміністративна відповідальність.

Відповідно до вимог ст. 486 МК України завданнями провадження у справах про порушення митних правил є своєчасне, всебічне, повне та об’єктивне з’ясування обставин кожної справи, вирішення її з дотримання вимог закону, забезпечення виконання винесеної постанови, а також виявлення причин та умов, що сприяють вчиненню порушень митних правил, та запобігання таким правопорушенням.

Статтею 489 МК Українипередбачено, що посадова особа при розгляді справи про порушення митних правил зобов’язана з’ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, чи є обставини, що пом’якшують та/або обтяжують відповідальність, чи є підстави для звільнення особи, що вчинила правопорушення, від адміністративної відповідальності, а також з’ясувати інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

Відповідно до ч. 1 ст. 495 МК України, доказами у справі про порушення митних правил є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку встановлюються наявність або відсутність порушення митних правил, винність особи у його вчиненні та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Такі дані встановлюються: 1) протоколом про порушення митних правил, протоколами процесуальних дій, додатками до зазначених протоколів; 2) поясненнями свідків; 3) поясненнями особи, яка притягується до відповідальності; 4) висновком експерта; 5) іншими документами (належним чином завіреними їх копіями або витягами з них) та інформацією, у тому числі тими, що перебувають в електронному вигляді, а також товарами – безпосередніми предметами порушення митних правил, товарами із спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для приховування безпосередніх предметів порушення митних правил від митного контролю, транспортними засобами, що використовувалися для переміщення безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України.

Митне оформлення транспортних засобів, положення митних режимів, порядок переміщення транспортних засобів через митний кордон України та інші питання пов’язані з митним оформленням товарів регулюються Митним кодексом України (далі – МК України).

Згідно з частинами 1, 5, 6ст. 380 МК Українитимчасове ввезення громадянами – нерезидентами на митну територію України транспортних засобів особистого користування дозволяється на строк до одного року. Цей строк може бути продовжено органами доходів і зборів з урахуванням дії обставин непереборної сили та особистих обставин громадян, які ввезли такі транспортні засоби, за умови документального підтвердження цих обставин, але не більш як на 60 днів, Обов’язковою умовою допуску зазначених транспортних засобів до тимчасового ввезення на митну територію України є реєстрація цих транспортних засобів в уповноважених органах іноземних держав, що підтверджується

відповідним документом.

Статтею 8 МК Українивизначено принципи діяльності державної митної служби, а саме законності та презумпції невинуватості та єдиного порядку переміщення товарів, транспортних засобів через митний кордон України.

Судом встановлено, що 30.10.2017 року заступником начальника ОСОБА_2 митниці ДФС начальником протидії митним правопорушенням ОСОБА_5 винесено постанову в справі про порушення митних правил № 3300/20900/17, на підставі якої позивача ОСОБА_1 визнано виним у вчиненні порушення митних правил, передбаченого ч. 3 ст. 481 МК України, накладено адміністративне стягнення у виді штрафу в розмірі 1000 неоподаткованих мінімумів доходів громадян на суму 17 000 грн.

З оскаржуваної постанови вбачається, що 13.01.2015 року о 13.23 год. ОСОБА_1 ввіз на митну територію України автомобіль марки Jeep Grand Cherokee, з реєстраційним номером M9WKD, з номером кузова 1J4G8B8S3YY127535, через митний пост Мостиська ОСОБА_2 митниці ДФС в митному режимі Тимчасове ввезення до 1 року та не вивіз його в установлений законодавством термін, перевищивши строк тимчасового ввезення більше ніж на десять діб, чим вчинив порушення митних правил, передбачене ч. 3 ст. 481 МК України.

Водночас, як вбачається з відповіді начальника відділення Військової служби правопорядку військового коменданту м. Маріуполь підполковника ОСОБА_6, автомобіль марки Jeep Grand Cherokee, з реєстраційним номером M9WKD, з номером кузова 1J4G8B8S3YY127535, волонтерами ОСОБА_7 та ОСОБА_3 переданий до підрозділів Збройних Сил України, що виконують завдання в зоні АТО, та який був пошкоджений в екстремальних умовах експлуатації на передній лінії. На даний час вищевказаний транспортний засіб перебуває в районі н.п. Водяне Волинського району Донецької області. Відновлення та експлуатація не можлива, у звязку з безпосередньою близькістю до лінії розмежування.

Також, із відповіді капітана 1 рангу ОСОБА_8, офіцера командування Військово-Морських Сил Збройних Сил України (особистий номер НОМЕР_1) вбачається, що в вересні 2015 року під час перебування у відряджені в зоні АТО, ним отримано від волонтерів ОСОБА_1 та ОСОБА_9 автомобіль Jeep Grand Cherokee, з реєстраційним номером M9WKD, з номером кузова 1J4G8B8S3YY127535. Так як підрозділ в якому він виконував завдання був зведений, на облік автомобіль не ставився. В ході використання автомобіль був пошкоджений, що зробило неможливим його подальше використання. Відновлення та експлуатація не можлива, у звязку з безпосередньою близькістю до лінії розмежування.

Тимчасово ввезені транспортні засоби особистого користування повинні бути вивезені за межі митної території України з дотриманням строків, установлених відповідно до вимог цьогоКодексу, або поміщені у митні режими відмовина користь держави, знищення або руйнування чи можуть бути оформленідля вільного обігу на митній території України за умови сплати митних платежів, які відповідно до закону підлягають сплаті при імпорті таких транспортних засобів.

Відповідно до ч. 3ст. 481 МК Українеревищення строку тимчасового ввезення товарів на митну територію України або строку тимчасового вивезення товарів за межі митної території України більше ніж на десять діб тягне за собою вкладення штрафу в розмірі однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Наявність, стан товарів, що перебувають у режимі тимчасового ввезення, а також їх цільове використання контролюються митними органами із застосуванням форм митного контролю, визначенихст. 336 Митного кодексу.

Вибірковість і періодичність здійснення митного контролю визначаються відповідно до положень ст. 320 вищезазначеного Кодексу, характеристики товарів, мети, строку та інших умов перебування товарів у режимі тимчасового ввезення.

Для забезпечення контролю за товарами, що перебувають у митному режимі тимчасового ввезення, а також обміну інформацією між митними органами щодо таких товарів використовуються ЄАІС, до якої вноситься інформація про митні формальності, що виконуються щодо тимчасово ввезених товарів.

Інформація до ЄАІС вноситься посадовою особою митного органу, яким здійснюється відповідна митна формальність, невідкладно після її виконання.

В ст.95, ст.192 Митного кодексу Українипередбачено, що до строку перебування транзитних товарів на митній території України не включається час дії аварії чи обставин непереборної сили.

Відповідно до частини 5 розділу VIIIнаказу Міністерства фінансів № 657 від 31 травня 2012 року «Про виконання митних формальностей відповідно до заявленого митного режиму», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 2 жовтня 2012 року за № 1669/21981, якщо факт аварії чи дії обставин непереборної сили має місце на митній території України, особа відповідальна за виконання вимог законодавства України з питань державної митної справи щодо товарів чи транспортних засобів, що перебувають під митним контролем (власник товару або уповноважена ним особа, перевізник чи особа, відповідальна за дотримання митного режиму), повинна звернутись до митного органу, в зоні діяльності якого перебувають ці товари, транспортні засоби, із письмовою заявою, яка повинна містити відомості, що надають можливість ідентифікувати товари, транспортні засоби як такі, що перебувають під митним контролем, а також інформацію про час, місце, обставини та наслідки аварії чи дії обставин непереборної сили.

Отже,законодавством чітко визначено умови можливості не включення до строків транзитного перевезення часу дії обставин непереборної сили чи аварії та/або ліквідації їх наслідків: документальне підтвердження факту аварії або дії обставин непереборної сили; вчасне (до закінчення встановленого строку

транзитного перевезення) письмове інформування перевізником найближчого митного органу про обставини події.

Згідно Правил митного контролю та митного оформлення транспортних засобів, що переміщуються громадянами через митний кордон України, затвердженихнаказом Державної митної служби України від 17.11.2005 року № 1118(далі-Правила №1118) обставинами непереборної сили визнаються смерть власника ТЗ; стихійне лихо (пожежа, повінь, інше стихійне лихо чи сезонне природне явище, зокрема замерзання моря, проток, портів тощо, закриття шляхів, проток, каналів, перевалів); військові дії чи надзвичайний стан у регіоні, через який переміщується ТЗ; страйк; злочинні дії третіх осіб, спрямовані проти власника ТЗ; дорожня пригода за участю ТЗ, яка спричинила повне або часткове його пошкодження; неможливість подальшого руху ТЗ, якщо зсув або ожеледиця створює небезпеку чи загрозу дорожньому руху, життю чи здоров’ю людей або навколишньому середовищу; інші схожі за характером обставини чи події.

Порядком виконання митних формальностей відповідно до заявленого митного режиму, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 31.05.2012 року № 657 (далі – Порядок № 657) до обставин непереборної сили віднесено надзвичайні та невідворотні події, що виникли незалежно від волі особи, зокрема стихійне лихо (землетрус, пожежа, повінь, зсув тощо), сезонне природне явище (замерзання моря, проток, портів, ожеледиця тощо), введення воєнного чи надзвичайного стану, страйк, громадянські безпорядки, злочинні дії третіх осіб, прийняття рішень законодавчого або нормативно-правового характеру, обов’язкових для особи, закриття шляхів, проток, каналів, перевалів та інші надзвичайні та невідворотні за таких умов події.

Порядок № 657 передбачає, що залежно від характеру аварії чи обставин непереборної сили документи, що підтверджують їх наявність і тривалість дії, можуть видаватися державними органами, місцевими органами виконавчої влади або органами місцевого самоврядування, іншими спеціально вповноваженими на

це державними органами, а також уповноваженими на це підприємствами, установами та організаціями відповідно до їх компетенції.

Крім того, згідно ч. 1 ст. 460 Митного кодексу України вчинення порушень митних правил, передбачених ч. 1 ст. 469, ст. 470, ч. 3 ст. 478, ст. 481 цього Кодексу, внаслідок аварії, дії обставин непереборної сили або протиправних дій третіх осіб, що підтверджується відповідними документами, не тягне за собою адміністративної відповідальності, передбаченої цим Кодексом.

Також, у Законі України «Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції» міститься визначення форс-мажорних обставин (обставин непереборної сили).

Оскільки позивач 13.01.2015 року ввіз транспортний засіб на митну територію України в режимі тимчасового ввезення на термін до одного року, однак станом на день винесення постанови 30.10.2017 року, позивачем такий обов’язок виконаний не був, за обставин які не залежали від його волі автомобіль був переданий в зону АТО, де був знищений.

Однак посадовими особами митниці вказані обставини належним чином та в повному обсязі з`ясовані не були.

Враховуючи наведене, суд вважає, що правопорушення за ч. 3 ст. 481 МК України було вчинене позивачем внаслідок обставин непереборної сили, а отже не тягне за собою адміністративної відповідальності, передбаченої МК України.

Отже, враховуючи вищенаведене, оцінюючи докази у їх сукупності, суд приходить до висновку, що оскаржувана постанова є протиправною та підлягає скасуванню, а позовні вимоги такими, що підлягають задоволенню.

Керуючись ст. ст. 11, 17, 18, 86, 99, 138, 154, 160, 161, 163, 171-2 КАС України, ст. ст. 95, 192, 381, 481 МК України, суд, –

п о с т а н о в и в :

Позов задоволити.

Скасувати постанову ОСОБА_2 митниці Державної фіскальної служби України в справі про порушення митних правил № 3300/20900/17 від 30.10.2017 року відносно ОСОБА_1.

Апеляційну скаргу на постанову суду може бути подано до ОСОБА_2 апеляційного адміністративного суду через суд першої інстанції протягом десяти днів з дня проголошення постанови.

У разі застосування судом частини третьої статті 160 цього Кодексу, а також прийняття постанови у письмовому провадженні апеляційна скарга подається протягом десяти днів з дня отримання копії постанови.

Суддя **Курус Р.І.**

Повний текст постанови суду

3. Постанова Вінницького апеляційного адміністративного суду від 16.11.2017р., Справа 678/405/17

Натисніть, щоб переглянути/приховати зміст рішення

П О С Т А Н О В А

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

Справа № 678/405/17

Головуючий у 1-й інстанції: Ходоровський І.Б.

Суддя-доповідач: Біла Л.М.

16 листопада 2017 року

м. Вінниця

Вінницький апеляційний адміністративний суд у складі колегії:

головуючого судді: Білої Л.М.

суддів: Граб Л.С. Гонтарука В. М.

секретар судового засідання: Черняк А.В.,

за участю:

представника відповідача: ОСОБА_2

розглянувши у відкритому судовому засіданні апеляційну скаргу ОСОБА_3 на постанову Летичівського районного суду Хмельницької області від 19 серпня 2017 року у справі за адміністративним позовом ОСОБА_3 до Хмельницької митниці Державної фіскальної служби України про визнання протиправною та скасування постанови у справі про порушення митних правил №0030/400000000/17 від 28 лютого 2017 року,

В С Т А Н О В И В :

У квітні 2017 року позивач – ОСОБА_3 звернувся до суду з позовом до Хмельницької митниці Державної фіскальної служби України про визнання протиправною та скасування постанови у справі про порушення митних правил №0030/400000000/17 від 28 лютого 2017 року.

Постановою Летичівського районного суду Хмельницької області від 19 серпня 2017 року в задоволенні позову відмовлено.

Не погоджуючись з таким рішенням суду першої інстанції, позивач подав апеляційну скаргу з підстав невідповідності висновків суду обставинам справи, порушення судом першої інстанції норм матеріального та процесуального права, що призвело до неправильного вирішення справи, у зв’язку з чим, апелянт просить скасувати постанову суду першої інстанції та прийняти нову постанову, якою позовні вимоги задовольнити в повному обсязі.

09 листопада 2017 року на адресу суду надійшло заперечення на апеляційну скаргу (вх.№ 2362/17) від відповідача.

В судовому засіданні представник відповідача заперечила проти задоволення апеляційної скарги та просила залишити рішення суду першої інстанції без змін.

Позивач, будучи належним чином повідомленим про дату, час та місце апеляційного розгляду справи, в судове засідання не з'явився.

Відповідно до ч. 4 ст. 196 КАС України неприбуття у судове засідання сторін або інших осіб, які беруть участь у справі, належним чином повідомлених про дату, час і місце апеляційного розгляду, не перешкоджає судовому розгляду справи.

Заслухавши суддю-доповідача, пояснення представника відповідача, перевіривши матеріали справи та доводи апеляційної скарги, а також правильність застосування судом першої інстанції норм матеріального та процесуального права, колегія суддів вважає, що апеляційну скаргу слід задовольнити частково, а рішення суду першої інстанції – скасувати, виходячи з наступного.

Як встановлено судом першої інстанції, 21 лютого 2017 року у м. Хмельницькому головним державним інспектором відділу оперативного реагування управління протидії митним правопорушенням Хмельницької митниці ДФС України Лінником Р.П. в присутності позивача складено протокол про порушення митних правил №0030/400000000/17, згідно якого о 16 год 20 хв 21 лютого 2017 року по вул. Чорновола, 22 у м. Хмельницькому працівниками управління патрульної поліції в м. Хмельницькому був зупинений транспортний засіб марки MITSUBISHI L200, р/н НОМЕР_1, VIN: НОМЕР_2, під керуванням ОСОБА_3 Хмельницькою митницею ДФС по даному факту проведено перевірку, в результаті якої встановлено, що 01 вересня 2016 року громадянином України ОСОБА_5 (АДРЕСА_1) було ввезено на митну територію України через митний пост "Нові Яриловичі" пункту пропуску "Славутич-

Комарин” Чернігівської митниці ДФС в режимі транзит вказаний транспортний засіб. Громадянин України ОСОБА_3 користувався без дозволу органу доходів і зборів вказаним транспортним засобом, що перебуває під митним контролем та митне оформлення якого не закінчено і в його діях наявні ознаки порушення митних правил, передбаченого ч. 2 ст. 469 МК України.

28 лютого 2017 року заступником начальника Хмельницької митниці ДФС начальником відділу боротьби з митними правопорушеннями Юровським К.В. винесена постанова в справі про порушення митних правил №0030/400000000/17 якою з підстав, зазначених у протоколі про порушення митних правил, ОСОБА_3 визнано винним у вчиненні порушення митних правил, що передбачене ч. 2 ст. 469 МК України і на нього накладено адміністративне стягнення у вигляді штрафу в розмірі п’ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, що складає 8500 грн.

Позивач, вважаючи дану постанову незаконною, звернувся за захистом своїх прав до суду.

За результатом розгляду справи, суд першої інстанції, прийшов до висновку щодо відсутності підстав для задоволення позовних вимог.

Колегія суддів не погоджується з висновком суду першої інстанції, виходячи з наступного.

Відповідно до ст. 90 Митного кодексу України транзит – це митний режим, відповідно до якого товари та/або транспортні засоби комерційного призначення переміщуються під митним контролем між двома органами доходів і зборів України або в межах зони діяльності одного органу доходів і зборів без будь-якого використання цих товарів, без сплати митних платежів та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

За приписами п. 60 ст. 4 МК України транспортні засоби особистого користування – наземні транспортні засоби товарних

позицій 8702, 8703, 8704 (загальною масою до 3,5 тонни), 8711 згідно з УКТ ЗЕД та причепи до них товарної позиції 8716 згідно з УКТ ЗЕД, плавучі засоби та повітряні судна, що зареєстровані на території відповідної країни, перебувають у власності або тимчасовому користуванні відповідного громадянина та ввозяться або вивозяться цим громадянином у кількості не більше однієї одиниці на кожну товарну позицію виключно для особистого користування, а не для промислового або комерційного транспортування товарів чи пасажирів за плату або безоплатно.

Згідно з п. 3 ч. 1 ст. 93 МК України товари, транспортні засоби комерційного призначення, що переміщуються у митному режимі транзиту, повинні бути доставленими у орган доходів і зборів призначення до закінчення строку, визначеного ст. 95 цього Кодексу.

Положеннями ч. 2 ст. 469 Митного кодексу України встановлено, що зміна стану товарів, митне оформлення яких не закінчено, або товарів, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем на складі тимчасового зберігання, на складі організації – отримувача гуманітарної допомоги або на митному складі, користування та розпорядження ними без дозволу органу доходів і зборів, а так само невжиття передбачених частиною четвертою статті 204 цього Кодексу заходів щодо товарів, строк тимчасового зберігання яких під митним контролем на складі тимчасового зберігання, на складі організації – отримувача гуманітарної допомоги або на митному складі закінчився тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі п’ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Конституційний Суд України у рішенні від 31 березня 2015 року у справі № 1-рп/2015 щодо офіційного тлумачення положень частини 2 статті 469 Митного кодексу України зазначив, що згідно з частиною першою статті 458 Митного кодексу України порушення митних правил є адміністративним правопорушенням, яке являє собою протиправні, винні (умисні або з необережності) дії чи бездіяльність, що посягають на

встановлений Митним кодексом України та іншими актами законодавства України порядок переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, пред'явлення їх відповідним органам для проведення митного контролю та митного оформлення, а також здійснення операцій з товарами, що перебувають під митним контролем або контроль за якими покладено на відповідні органи, і за які Митним кодексом України передбачена адміністративна відповідальність. Види порушень митних правил та відповідальність за такі правопорушення закріплено у главі 68 Кодексу.

Адміністративну відповідальність за неправомірні операції з товарами, митне оформлення яких не закінчено, або з товарами, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем, встановлено у ст. 469 Митного кодексу України. У частині другій цієї статті визначено відповідальність за такі порушення митних правил, як зміна стану товарів, митне оформлення яких не закінчено, або товарів, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем на складі тимчасового зберігання, на складі організації – отримувача гуманітарної допомоги або на митному складі, користування та розпорядження ними без дозволу органу доходів і зборів, а так само невжиття передбачених частиною четвертою статті 204 Митного кодексу України заходів щодо товарів, строк тимчасового зберігання яких під митним контролем на складі тимчасового зберігання, на складі організації – отримувача гуманітарної допомоги або на митному складі закінчився.

За приписами п. 57 ч. 1 ст. 4 Митного кодексу України товарами є будь-які рухомі речі, у тому числі ті, на які законом поширено режим нерухомої речі (крім транспортних засобів комерційного призначення), валютні цінності, культурні цінності, а також електроенергія, що переміщується лініями електропередачі.

Із змісту ч. 2 ст. 469 Митного кодексу України вбачається, що таке правопорушення може бути вчинене у формі певних дій

(зміна стану, користування, розпорядження) чи бездіяльності (невжиття певних заходів) щодо товарів, митне оформлення яких не закінчено або які перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем чи поміщені в режим митного складу, будь-який інший митний режим, у тому числі тимчасового ввезення, не зазначений у вказаних положеннях Митного кодексу України.

У результаті системного дослідження приписів Митного кодексу України Конституційний Суд України дійшов висновку, що адміністративним правопорушенням, закріпленим у ч. 2 ст. 469 Митного кодексу України, може бути окремо як користування, так і розпорядження без дозволу органу доходів і зборів товарами, митне оформлення яких не закінчено або які перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем чи поміщені в режим митного складу. Користування або розпорядження транспортними засобами особистого користування, які поміщені в митний режим тимчасового ввезення на митну територію України і щодо яких порушено питання у конституційному зверненні, не утворює складу адміністративного правопорушення, передбаченого у ч. 2 ст. 469 Митного кодексу України.

Даючи правову оцінку доводам апелянта стосовно протиправності винесення оскаржуваної постанови у справі про порушення митних правил, суд апеляційної інстанції враховує наступне.

Матеріалами справи підтверджено, що зазначений транспортний засіб марки MITSUBISHI L200, р/н НОМЕР_1, VIN: НОМЕР_2 було ввезено на митну територію України через митний пост “Нові Яриловичі” пункту пропуску “Славутич-Комарин” Чернігівської митниці ДФС в режимі транзит 01 вересня 2016 року громадянином України ОСОБА_5 (АДРЕСА_1) в режимі транзит для особистого користування (а.с. 27).

Із комплексного аналізу ч. 2 ст. 469 Митного кодексу України та рішення Конституційного Суду України № 1-рп/2015, колегія суддів приходить до висновку, що користування або розпорядження транспортними засобами особистого користування, які ввезені з метою транзиту через митну територію України, не

є адміністративним правопорушенням, передбаченим у ч. 2 ст. 469 Митного кодексу України.

Аналогічна правова позиція наведена в постановах Вищого адміністративного суду України від 25.02.2016 по справі К/800/64337/14, від 23.06.2016 по справі К/800/50531/15 та в ухвалі Вищого адміністративного суду України від 19.05.2016 по справі К/800/44992/15.

Враховуючи викладене, колегія суддів вказує на протиправність постанови у справі про порушення митних правил №0030/400000000/17 від 28.02.2017 як такої, що винесена за відсутності у діях ОСОБА_3 ознак порушення митних правил, відповідальність за яке встановлена ч. 2 ст. 469 Митного кодексу України, а відтак доводи апелянта в цій частині знайшли своє підтвердження в ході апеляційного перегляду справи.

Разом з цим, суд апеляційної інстанції не погоджується з доводами апелянта стосовно наявності підстав для забов’язання відповідача закрити відповідне адміністративне провадження та вказує на наступне.

Згідно з визначенням наведеним у Рекомендації Комітету Міністрів Ради Європи № R(80)2 стосовно здійснення адміністративними органами влади дискреційних повноважень, прийнятої Комітетом Міністрів 11.03.1980 під дискреційними повноваженнями розуміють повноваження, яке надає адміністративному органу певний ступінь свободи під час прийняття рішення таким чином, даючи йому змогу вибрати з кількох юридично допустимих рішень те яке буде найбільш прийнятним.

Суд, перевіряючи рішення, дію чи бездіяльність суб’єкта владних повноважень на відповідність закріпленим ч. 3 ст. 2 КАС України критеріям, не втручається у дискрецію (вільний розсуд) суб’єкта владних повноважень поза межами перевірки за названими критеріями.

Принцип розподілу влади заперечує надання адміністративному суду адміністративно-дискреційних повноважень – єдиним критерієм здійснення правосуддя є право. Тому завданням адміністративного судочинства завжди є контроль легальності.

Згідно з ч.ч. 1, 2 ст. 530 Митного кодексу України законність та обґрунтованість постанови митниці у справі про порушення митних правил можуть бути перевірені судом або центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, а постанови центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, – судом у зв’язку з поданням адміністративного позову або в порядку контролю.

За результатами перевірки центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, що проводив перевірку, приймає одне з таких рішень: 1) про залишення постанови без змін, а скарги – без задоволення; 2) про скасування постанови і надіслання справи на новий розгляд; 3) про скасування постанови та закриття справи; 4) про зміну виду адміністративного стягнення в межах відповідальності, передбаченої за відповідне порушення митних правил, з тим, однак, щоб це стягнення не було посилено.

З огляду на наведені вище норми законодавства, судова колегія вважає, що повноваження вирішувати питання про закриття справи про порушення митних правил належать виключно органу (посадовій особі), що уповноважені розглядати такі справи. Адміністративний суд не може підміняти такий орган (посадову особу), та перебирати на себе повноваження щодо вирішення питань, які законодавством віднесені до компетенції цього органу (посадової особи).

Таким чином, вказана позовна вимога є формою втручання в дискреційні повноваження відповідача та виходить за межі завдань адміністративного судочинства, у зв’язку із чим не може бути задоволена.

За приписами ст. 159 КАС України судове рішення повинно бути законним і обґрунтованим. Законним є рішення, ухвалене судом відповідно до норм матеріального права при дотриманні норм процесуального права. Обґрунтованим є рішення, ухвалене судом на підставі повно і всебічно з'ясованих обставин у адміністративній справі, підтверджених такими доказами, які були досліджені в судовому засіданні.

Відповідно до п. 1, 4 ч. 1 ст. 202 КАС України підставами для скасування постанови або ухвали суду першої інстанції та ухвалення нового рішення є неповне з'ясування судом обставин, що мають значення для справи та порушення норм матеріального або процесуального права, що призвело до неправильного вирішення справи.

З огляду на викладене, суд апеляційної інстанції відповідно до п. 3 ч. 1 ст. 198, п. 1 ч. 1 ст. 202 КАС України, за наслідками розгляду апеляційної скарги на постанову суду першої інстанції вирішив скасувати її, з підстав неповного з'ясування судом обставин, що мають значення для справи, а також порушення норм матеріального та процесуального права, що призвело до неправильного вирішення справи та прийняти нову постанову про часткове задоволення позовних вимог.

Керуючись
ст.ст. 160, 167, 195, 196, 198, 202, 205, 207, 212, 254 КАС України, суд

П О С Т А Н О В И В:

апеляційну скаргу ОСОБА_3 задовольнити частково.

Постанову Летичівського районного суду Хмельницької області від 19 серпня 2017 року у справі за адміністративним позовом ОСОБА_3 до Хмельницької митниці Державної фіскальної служби України про визнання протиправною та скасування постанови у справі про порушення митних правил №0030/400000000/17 від 28 лютого 2017 року скасувати.

Прийняти нову постанову, якою адміністративний позов ОСОБА_3 до Хмельницької митниці Державної фіскальної служби України про визнання протиправною та скасування постанови у справі про порушення митних правил №0030/400000000/17 від 28 лютого 2017 року задовольнити частково.

Визнати протиправною та скасувати постанову заступника начальника Хмельницької митниці ДФС – начальника відділу боротьби з митними правопорушеннями Юровського К.В. № 0030/400000000/17 від 28.02.2017 про накладення на ОСОБА_3 адміністративного стягнення за ч. 2 ст. 469 Митного кодексу України.

В задоволенні решти позовних вимог відмовити.

Постанова суду набирає законної сили з моменту проголошення та може бути оскаржена в касаційному порядку згідно зі ст. 212 КАС України.

Постанова суду складена в повному обсязі 20 листопада 2017 року.

Головуючий Біла Л.М. **Судді** Граб Л.С. Гонтарук В. М.

4. Постанова Галицького районного суду м. Львова від 15.11.201р., справа № 461/5244/17

Натисніть, щоб переглянути/приховати зміст рішення

Справа № 461/5244/17

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

15.11.2017 р. Галицький районний суд м. Львова в складі:

головуючого судді Городецької Л.М.,

при секретарі Думичі Р.М.,

за участю представників

позивача – ОСОБА_1,

відповідача – ОСОБА_2,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Львові справу за адміністративним позовом ОСОБА_3 до Виконуючого обовязок заступника начальника Львівської митниці Державної фіскальної служби начальника управління протидії митним правопорушенням ОСОБА_4 про визнання постанови протиправною,

в с т а н о в и в :

Позивач ОСОБА_3 звернувся в суд з позовом до Виконуючого обовязок заступника начальника Львівської митниці Державної фіскальної служби начальника управління протидії митним правопорушенням ОСОБА_4 про визнання постанови протиправною. В обґрунтування заявленого позову покликається на те, що оскаржуваною постановою його було визнано винним у вчиненні порушення митних правил, передбачених ч.3 ст.470 МК України та накладено адміністративне стягнення у виді штрафу в розмірі 8500 грн. Вважає постанову протиправною, оскільки вона винесена з порушення вимог Конституції України, без урахування громадської думки. Вважає, що відповідачем пропущено строк притягнення його до адміністративної відповідальності. У звязку із цим просить суд поновити йому строк на оскарження постанови; визнати протиправною та скасувати постанову в справі про порушення митних правил №2560/20900/17 від 03 липня 2017 року.

Представник позивача ОСОБА_1 у судовому засіданні підтримав позовні вимоги, надавши пояснення аналогічні викладеним у позовні заяві.

Представник відповідача ОСОБА_2 у судовому засіданні заперечив проти задоволення позову з підстав викладених у письмових запереченнях. Додатково надав пояснення про те, що правопорушення передбачене ч.3 ст.470 МК України є триваючим правопорушенням і вважається закінченим з моменту його субєктивного офіційного виявлення, тобто з часу виявлення та фіксації в протоколі про адміністративне правопорушення, приписі, акті перевірки. Стверджує, що ОСОБА_3 не доставив транспортний засіб до митного органу призначення, чим перевищив встановлений МК України строк доставки транспортних засобів, що перебувають під митним контролем, до митного органу призначення терміном більше 10 діб.

Заслухавши пояснення представника позивача, представника відповідача, дослідивши матеріали справи, суд приходить до наступного висновку.

Судом встановлено, що постановою в.о. заступника начальника Львівської митниці ДФС начальника управління протидії митним правопорушенням ОСОБА_4 від 03 липня 2017 року в справі про порушення митних правил №2560/20900/17 (а.с.4-5)ОСОБА_3 визнано винним у вчиненні порушення митних правил, передбаченого ч.3 ст.470 МК України та накладено на нього стягнення у виді штрафу розміром пятсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян на суму 8500 грн.

Справи про порушення митних правил, передбачені ст.470 МК України, розглядаються митними органами, що передбачено ч.1 ст.522 МК України.

Оскаржуваною постановою встановлено, зокрема, що 15.06.2017 року о 17 год. 08 хв. у зону митного контролю пункту пропуску «Рава-Руська-Гребенне» митного поста «Рава-Руська» Львівської митниці ДФС із ОСОБА_5 до України вїхав автомобіль марки «MERSEDES-BENZ SPRINTER 316», реєстраційний номер НОМЕР_1, у якому громадянин України ОСОБА_3 повертався з приватної поїздки з ОСОБА_5 в Україну у якості пасажира.

У ході митного контролю вказаного транспортного засобу та внесення інформації про нього та осіб, які у ньому переміщуються, в ПІК «Інспектор» та в ЄАІС ДФС України виявлено, що ОСОБА_3 31.10.2014 року о 9:58 год. через пункт пропуску «Рава-Руська» Львівської митниці ДФС було ввезено на митну територію України автомобіль марки «VW TRANSPORTER», VIN № WV2ZZZ70ZXX103347, реєстраційний номер ERW67VA (країна реєстрації ОСОБА_5), без письмового декларування та сплати усіх митних платежів.

Частиною 1 ст.381 МК України встановлено, що громадянам дозволяється ввозити транспортні засоби особистого користування з метою транзиту через митну територію України за умови їх письмового декларування в порядку, передбаченому для громадян, та внесення на рахунок митного органу, що здійснив пропуск таких транспортних засобів на митну територію України, грошової застави в розмірі митних платежів, що підлягають сплаті при ввезенні таких транспортних засобів на митну територію України з метою вільного обігу. Зазначені вимоги не поширюються на транспортні засоби, постійно зареєстровані у відповідних реєстраційних органах іноземної держави, що підтверджується відповідним документом.

Відповідно дост.90 Митного кодексу Українитранзит – це митний режим, відповідно до якого товари та/або транспортні засоби комерційного призначення переміщуються під митним контролем між двома органами доходів і зборів України або в межах зони діяльності одного органу доходів і зборів без будь-якого використання цих товарів, без сплати митних платежів та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

Статтею 95 Митного кодексу Українивстановлено строк транзитних перевезень для автомобільного транспорту – 10 діб (у разі переміщення в зоні діяльності однієї митниці – 5 діб).

Частиною 3ст.470 Митного кодексу Українипередбачена адміністративна відповідальність за перевищення

встановленогостаттею 95 цього Кодексустроку доставки товарів, транспортних засобів комерційного призначення, митних або інших документів на ці товари більше ніж на десять діб, а так само втрату цих товарів, транспортних засобів, документів чи видачу їх без дозволу органу доходів і зборів, у вигляді накладення штрафу в розмірі п’ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

За змістом ч.1ст.467 Митного кодексу України, якщо справи про порушення митних правил відповідно достатті 522 цього Кодексу розглядаються органами доходів і зборів, адміністративне стягнення за порушення митних правил може бути накладено не пізніше, ніж через шість місяців з дня вчинення правопорушення, а у разі розгляду органами доходів і зборів справ про триваючі порушення митних правил, у тому числі передбачені статтями469,477-481,485цьогоКодексу, – не пізніше, ніж через шість місяців з дня виявлення цих правопорушень.

На думку суду, вчинене позивачем правопорушення, яке проявилося у перевищенні встановленогост.95 Митного кодексу Українистроку транзитних перевезень більше ніж на десять діб, є закінченим на одинадцятий день та не може розглядатися як триваюче.

З урахуванням наведеного, оскільки правопорушення, передбачене ч.3ст.470 Митного кодексу України, є вчиненим на одинадцятий день після настання строку доставки транспортного засобу, передбаченогост.95 Митного кодексу України, у даному випадку 11 листопада 2014 року, адміністративне стягнення за вчинення правопорушення, передбаченого ч.3ст.470 Митного кодексу України, мало бути накладене на позивача до 11 листопада 2014 року. Притягнення позивача до адміністративної відповідальності за вказане правопорушення 03 липня 2017 року, тобто після закінчення строку накладення адміністративного стягнення, є незаконним.

Крім того, контроль за вивезенням автомобілів, ввезених у митних режимах «транзит» та «тимчасове ввезення» здійснюється

митними органами у встановленому законом порядку, в тому числі за допомогою програмно-інформаційних комплексів. Це дає можливість своєчасного виявлення перевищення строків доставки товарів, встановленихст.95 Митного кодексу України. Несвоєчасне документування перевищення таких строків та несвоєчасне виявлення вчиненого у зв’язку з цим правопорушення, визначеногост.470 Митного кодексу України, не є підставою для висновку про триваючий характер цього правопорушення.

За таких обставин суд приходить до висновку, що строки накладення адміністративного стягнення на позивача за порушення митних правил, передбачених ч.3ст.470 Митного кодексу України, на момент винесення постанови в справі про порушення митних правил від 03 липня 2017 року № 2560/20900/17 закінчилися, а тому вказана постанова є протиправною і підлягає скасуванню.

З огляду на викладене, оцінюючи докази у їх сукупності, суд приходить до висновку, що оскаржувана постанова винесена з порушенням норм чинного законодавства, а відтак є незаконною та підлягає скасуванню.

Частинами 1, 2 ст.99 КАС України передбачено, що адміністративний позов може бути подано у межах строку звернення до адміністративного суду, встановленого КАС України або іншими законами. Для звернення до адміністративного суду за захистом прав, свобод та інтересів особи встановлюється шестимісячний строк, який, якщо не встановлено інше, обчислюється з дня, коли особа дізналась або повинна була дізнатись про порушення своїх прав, свобод чи інтересів.

Приймаючи до уваги, що позивач є юридично необізнаною особою, звернення до суду та просить поновити йому строк звернення із вказаним позовом, суд вважає причини пропуску строку звернення до суду поважними.

Відповідно до ст.100 КАС України, адміністративний позов, поданий після закінчення строків, установлених законом, залишається без розгляду, якщо суд за заявою особи, яка його подала, не знайде підстав для поновлення строку, про що постановляється ухвала. Позовна заява може бути залишена без розгляду як на стадії вирішення питання про відкриття провадження в адміністративній справі без проведення судового засідання, так і в ході підготовчого провадження чи судового розгляду справи.

З огляду на викладене, суд приходить до висновку, що ОСОБА_3 слід поновити строк звернення до суду із вказаним позовом, оскільки такий був пропущений ним із поважних причин.

Керуючись ст.ст. 7-12, 86, 160, 161, 162, 167 КАС України, ст.ст. 4, 95, 110, 381, 470, 522, Главою 55 Розділу XII МК України, суд

п о с т а н о в и в :

Поновити строк на звернення з адміністративним позовом.

Адміністративний позов ОСОБА_3 – задоволити.

Визнати протиправною та скасувати постанову 2560/20900/17 від 03 липня 2017 року за ч. 3 ст. 470 Митного кодексу України про накладення на ОСОБА_3адміністративного стягнення у вигляді штрафу розміром 500 неоподаткованих мінімумів доходів громадян, що становить 8500,0 гривень.

На постанову суду першої інстанції може бути подана апеляційна скарга протягом десяти днів з дня її проголошення. У разі застосування судом першої інстанції частини третьої статті 160 КАС України, апеляційна скарга подається протягом десяти днів з дня отримання копії постанови.

Суддя

Л.М.Городецька

5. Постанова Галицького районного суду м. Львова від 09.11.2017р. в справі №461/6267/17 (перебування авто в зоні АТО)

Натисніть, щоб переглянути/приховати рішення

Справа № 461/6267/17

ПОСТАНОВА

Іменем України

09.11.2017 м. Львів

Галицький районний суд м. Львова

в складі:

головуючого судді Радченка В.Є.

при секретарі Сидорак М.Ф.

з участю:

позивача ОСОБА_1.

представника відповідача Моісеєнка Я.В.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в місті Львові справу за адміністративним позовом ОСОБА_1 до Львівської митниці Державної фіскальної служби України про визнання дій заступника начальника Львівської митниці Державної фіскальної служби України неправомірними,-

В С Т А Н О В И В:

Позивач звернувся до суду з позовом до Львівської митниці Державної фіскальної служби України про визнання дій заступника начальника Львівської митниці Державної фіскальної служби України неправомірними. Свої вимоги мотивує тим, що

заступником начальника Львівської митниці ДФС була винесена постанова у справі про порушення митних правил № 1889/20918/16. Згідно з даною постановою, ОСОБА_1 був визнаний винним у вчиненні порушення митних правил, передбаченого ч. 3 ст. 470 МК України; на позивача накладене адміністративне стягнення у виді штрафу у розмірі 8500 грн.Позивач вважає дану постанову вважає незаконною, необґрунтованою та такою, що підлягає скасуванню з наступних підстав. Органом митниці встановлено, що вина ОСОБА_1 полягає у ввезенні на митну територію України 25.03.2015 року транспортного засобу «Nissan SERENA» реєстраційний номер НОМЕР_1, та неповернення автомобіля за кордон України. Позивач зазначає, що транспортний засіб був завезений на територію України для потреб військової частини Добровольчого батальйону ОУН та для виконання бойових завдань в зоні проведення АТО. Просить суд визнати дії заступника начальника Львівської митниці ДФС України Репецького Р.М. в частині накладення адміністративного стягнення у виді штрафу 8500 грн неправомірними.

Позивач в судовому засіданні позовні вимоги підтримав, позов просив задовольнити.

Представник Львівської митниці ДФС проти задоволення позову заперечував. Зазначив, що митним органом постанова про накладання адміністративного стягнення на ОСОБА_1 є правомірною, оскільки позивачем порушено ч. 3 ст. 470 МК України. Просив суд у задоволенні позові відмовити.

Суд, вислухавши пояснення осіб, які беруть участь у справі, дослідивши матеріали справи, приходить до висновку, що адміністративний позов підлягає частковому задоволенню з наступних підстав.

Згідно ч.1 ст.2 КАС України – завданням адміністративного судочинства є захист прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб у сфері публічно-правових відносин від порушень збоку органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб,

інших суб’єктів при здійсненні ними владних, управлінських функцій на основі законодавства, в тому числі на виконання делегованих повноважень.

Судом встановлено, що постановою у справі про порушення митних правил № № 1889/20918/16 від 08.06.2016 року ОСОБА_1 визнано винним у вчиненні порушення митних правил, передбаченого ч. 3 ст. 470 МК України та накладено штраф у розмірі 8500 грн. Відповідно до постанови, 25.03.2017 року ОСОБА_1 тимчасово ввіз на територію України транспортний засіб «Nissan SERENA» реєстраційний номер НОМЕР_1 у митному режимі «транзит», проте станом на 16.05.2016 року даний автомобіль вивезений з митної території України не був.

Згідно з копією довідки командира військової частини польової пошти В 2830 ОСОБА_4 від 09.06.2017 року транспортний засіб «Nissan SERENA» реєстраційний номер НОМЕР_1 дійсно був переданий в березні 2015 року Добровольчому батальйону ОУН, який разом з військовослужбовцями 93 ОМБр перебував в зоні проведення антитерористичної операції с. Піски Ясинуватського району Донецької області. Даний автомобіль використовувся для виконання байових та службових завдань. В квітні 2015 року під час мінометного обстілу селища Піскизгорів будинок та гараж, в якому знаходився вищезгаданий автомобіль. (а.с.12). Дане також підтверджується копією довідки №87 від 27.05.2016 року, виданою командиром добровольчого батальйону ОУН ОСОБА_5

Частиною 1 ст.381 МК передбачено, що громадянам дозволяється ввозити транспортні засоби особистого користування з метою транзиту через митну територію України за умови їх письмового декларування в порядку, передбаченому для громадян, та внесення на рахунок органу доходів і зборів, що здійснив пропуск таких транспортних засобів на митну територію України, грошової застави в розмірі митних платежів, що підлягають сплаті при ввезенні таких транспортних засобів на митну територію України з метою вільного обігу.

Відповідно до ч.1 ст.92 МК митний режим транзиту може бути

застосований як до товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що безпосередньо ввозяться на митну територію України, так і до таких, що перебувають на митній території України.

Згідно з ч.1 ст.93 МК товари, транспортні засоби комерційного призначення, що переміщуються у митному режимі транзиту, повинні: перебувати у незмінному стані, крім природних змін їх якісних та/або кількісних характеристик за нормальних умов транспортування і зберігання; не використовуватися з жодною іншою метою, крім транзиту; бути доставленими у орган доходів і зборів призначення до закінчення строку, визначеного статтею 95 цього Кодексу; мати неушкоджені засоби забезпечення ідентифікації у разі їх застосування.

Враховуючи, що позивач ввіз на митну територію України транспортний засіб особистого користування без письмового декларування та сплати всіх митних платежів, згідно чинного законодавства (що ним не заперечується), вказаний транспортний засіб перебував на митній території України в митному режимі транзиту до моменту його вивезення з митної території України.

Відповідно до п.1 ч.1 ст.95 МК встановлюються такі строки транзитних перевезень залежно від виду транспорту: для автомобільного транспорту – 10 діб (у разі переміщення в зоні діяльності однієї митниці – 5 діб).

Згідно з ч.2 вказаної статті до строків, зазначених у частині першій цієї статті, не включається: 1) час дії обставин, зазначених у статті 192 цього Кодексу; 2) час зберігання товарів під митним контролем (за умови інформування органу доходів і зборів, який контролює їх переміщення); 3) час, необхідний для здійснення інших операцій з товарами, у випадках, передбачених цим розділом (за умови інформування органу доходів і зборів, який контролює переміщення цих товарів).

Відповідно до ч.3 ст.470 МК перевищення встановленого статтею

95 цього Кодексу строку доставки товарів, транспортних засобів комерційного призначення, митних або інших документів на ці товари більше ніж на десять діб, а так само втрата цих товарів, транспортних засобів, документів чи видача їх без дозволу органу доходів і зборів тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі п’ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Статтею 192 МК встановлено, що якщо під час перевезення товарів транспортний засіб внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили не зміг прибути до органу доходів і зборів призначення, допускається вивантаження товарів в іншому місці.

Розглядаючи позовні вимоги ОСОБА_6 суд керується вимогами ч.2 ст.11 КАС України, згідно з якої суд може вийти за межі позовних вимог, якщо це необхідно для повного захисту прав, свобод та інтересів сторін чи третіх осіб, про захист яких вони просять.

Суд бере до уваги, що ОСОБА_1 діяв не у власних інтересах, а перевозив транспортний засіб в зону проведення АТО для допомоги українським військовослужбовцям, тобто виконував громадянські (волонтерські) обов’язки; вчинив вищевказане порушення митних правил в результаті сприяння обороні України та забезпеченню безпеки держави. Судом враховуються вкрай складні умови для фіксації фактів знищення автомобільної техніки під час військових дій. Тому, суд вважає необхідне згідно зі ст. 487 МК України, застосувати норми Кодексу України про адміністративні правопорушення (КУпАП).

Статтею 33 КУпАП України встановлено, що при накладенні стягнення враховуються характер вчиненого правопорушення, особа порушника, ступінь його вини, майновий стан, обставини, що пом’якшують і обтяжують відповідальність, що інспектором при винесенні штрафу не було враховано.

Згідно ч. 2 ст. 22 КУпАП, при малозначності вчиненого адміністративного правопорушення, орган (посадова особа),

уповноважена вирішувати справу, може звільнити порушника від адміністративної відповідальності і обмежитися усним зауваженням.

Згідно п. 3 ч. 1 та ч. 2 ст. 284 КУпАП, по справі про адміністративне правопорушення, орган (посадова особа) може винести постанову про закриття справи. Постанова про закриття справи виноситься при оголошення усного зауваження, передбаченого статтею 22 КУпАП України.

Суд вважає, що порушення ОСОБА_1 митних правил, за яке на позивача накладене адміністративне стягнення постановою від 08.06.2016 року, є малозначним, таким, що не призвело до істотного порушення державних чи громадських інтересів. За наведених обставин, постанову про накладення на позивача адміністративного стягнення слід змінити, ОСОБА_1 оголосити усне зауваження, провадження у справі про адміністративне правопорушення закрити.

Щодо вимоги про визнання неправомірними дій заступника начальника Львівської митниці ДФС суд зазначає, що винесення постанови за результатами розгляду протоколу в справі про порушення митних правил є функціональним обов’язком відповідача. Відтак такі вимоги позивача про визнання дій заступника начальника Львівської митниці ДФС неправомірними є безпідставними і до задоволення в цій частині не підлягають.

Керуючись ст.ст. 158-163,167 КАС України, суд –

ПОСТАНОВИВ:

Позовні вимоги ОСОБА_1 до Львівської митниці Державної фіскальної служби України про визнання дій заступника начальника Львівської митниці Державної фіскальної служби України неправомірними – задовольнити частково.

Звільнити ОСОБА_1 від адміністративної відповідальності у вигляді штрафу в розмірі 8500 гривень, накладеного на нього постановою заступника начальника Львівської митниці Державної

фіскальної служби України від 08.06.2016 р. за ч. 3 ст. 470 МК України, обмежившись усним зауваженням.

В решті позовних вимог ОСОБА_1 до Львівської митниці Державної фіскальної служби України – відмовити.

Постанова може бути оскаржена до Львівського апеляційного адміністративного суду через Галицький районний суд м. Львова. Апеляційна скарга подається протягом десяти днів з дня її проголошення.

Суддя: Радченко В.Є.

6. Постанова Корольовського районного суд м .Житомира від 06.11.2017р. Справа 296/5315/17

(поламка авто, форс-мажорні обставини).

Натисніть, щоб переглянути/приховати рішення

Справа № 296/5315/17

2-а/296/399/17

П О С Т А Н О В А

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

06 листопада 2017 р.

м.Житомир

Корольовський районний суд м .Житомира у складі:

головуючого судді Сингаївського О.П.,

при секретарі Галіцькій А.М.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Житомирі адміністративну справу за позовом ОСОБА_1 Вілюса до заступника

начальника Рівненської митниці Державної фіскальної служби України – начальника управління протидії митним правопорушенням ОСОБА_2 про скасування постанови в справі про порушення митних правил, –

В С Т А Н О В И В :

В липні 2017 року ОСОБА_1 Вілюс звернувся до суду з позовом до заступника начальника Рівненської митниці ДФС ОСОБА_2, в якому просив визнати незаконною та скасувати постанову заступника начальника Рівненської митниці ДФС ОСОБА_2 № 0420/20400/17 від 22 червня 2017 року, якою його визнано винним у вчиненні порушення митних правил, передбачених ч.2 ст. 470 МК України, та накладено адміністративне стягнення у розмірі 3 400 грн.

В обґрунтування позовних вимог зазначив, що оскаржувана постанова є незаконною та такою, що підлягає скасуванню, оскільки винесена без повного та належного дослідження всіх обставин справи і наданих доказів. Зокрема, приймаючи оскаржуване рішення, відповідач безпідставно не врахував, що транспортний засіб «VW», р.н. LT HTJ517, вийшов з ладу та знаходився на станції технічного обслуговування, тому в строк, встановлений ст. 95 Митного кодексу України, позивач не мав змоги вивезти його за межі митної території України.

Позивач та його представник в судове засідання не зявилися, від позивача надійшла заява, у якій просив справу розглянути у його відсутності, позов задовольнити.

Представник відповідача в судове засідання не зявився, про причину неявки суд не повідомив, подав письмові заперечення, у яких просив у задоволенні позову відмовити.

Дослідивши матеріали справи, судом встановлено наступне.

Судом встановлено, що 15 травня 2017 року громадянином ОСОБА_1 Вілюсом через пункт пропуску «Виступовичі» Житомирської митниці ДФС ввезено транспортний засіб «VW Passat», № кузова

WVWZZZ3CZ8P004605, реєстраційний номер LT HTJ517, на митну територію України, з метою транзиту (особисте використання).

Строк вивезення вказаного автомобіля за межі митної території України закінчувався 25 травня 2017 року о 24 год. 00 хв.

31 травня 2017 року в пункті пропуску «Городище» Рівненської митниці ДФС при проведенні митно-прикордонного контролю легкового автомобіля «VW Passat», р. н. LT HTJ517, № кузова VWVZZZ3CZ8P004605, що слідував з України до Республіки Білорусь під керуванням громадянина ОСОБА_1 Вілюса, встановлено, що ОСОБА_1 Вілюс перевищив встановлений ст. 95 МК України строк доставки вказаного транспортного засобу.

Причиною перевищення строку доставки автомобіля до органу доходів і зборів ОСОБА_3 вказав дію обставин непереборної сили, а саме тривале перебування його транспортного засобу у звязку з поломкою на станції технічного обслуговування.

22 червня 2017 року заступником начальника Рівненської митниці ДФС ОСОБА_2 винесено постанову № 0420/20400/17, якою позивача визнано винним у вчиненні порушення митних правил, передбачених ч.2 ст. 470 МК України, та накладено адміністративне стягнення у вигляді штрафу у розмірі 3 400 грн.

У відповідності до ст. 90 Митного кодексу України «транзит» – це митний режим, відповідно до якого товари та/або транспортні засоби комерційного призначення переміщуються під митним контролем між двома органами доходів і зборів України або в межах зони діяльності одного органу доходів і зборів без будь-якого використання цих товарів, без сплати митних платежів та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

Згідно п.57 ст.4 МК України «товари» – будь-які рухомі речі, у тому числі ті, на які законом поширено режим нерухомої речі (крім транспортних засобів комерційного призначення), валютні цінності, культурні цінності, а також електроенергія, що

переміщується лініями електропередачі.

На підставі ч.2 ст.181 Цивільного кодексу України рухомими речами є речі, які можна вільно переміщувати у просторі.

Відповідно до п.60 ст.4 МК України транспортні засоби особистого користування наземні транспортні засоби товарних позицій 8702, 8703, 8704 (загальною масою до 3,5 тон), 8711 згідно з УКТ ЗЕД та причепи до них товарної позиції 8716 згідно з УКТ ЗЕД, плавучі засоби та повітряні судна, що зареєстровані на території відповідної країни, перебувають у власності або тимчасовому користуванні відповідного громадянина та ввозяться або вивозяться цим громадянином у кількості не більше однієї одиниці на кожну товарну позицію виключно для особистого користування, а не для промислового або комерційного транспортування товарів чи пасажирів за плату або безоплатно.

Згідно п.3 ч.1 ст.93 МК України товари, транспортні засоби комерційного призначення, що переміщуються у митному режимі транзиту, повинні бути доставленими у орган доходів і зборів призначення до закінчення строку, визначеного ст. 95 цього Кодексу.

Відповідно до ч.2 ст. 470 МК України перевищення встановленого ст. 95 цього Кодексу строку доставки товарів, транспортних засобів комерційного призначення, митних або інших документів на ці товари більше ніж на одну добу, але не більше ніж на 10 діб, тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі двохсот неоподаткованих мінімумів доходів громадян.

Ст. 95 МК України встановлено строки транзитних перевезень залежно від виду транспорту; зокрема, для автомобільного транспорту 10 діб (у разі переміщення в зоні діяльності однієї митниці 5 діб).

За правилами ч.2 ст. 95 МК України до строків, зазначених у частині 1 цієї статті, не включається час дії обставин, зазначених у статті 192 цього Кодексу, зокрема обставин

непереборної сили.

Згідно частини 1 статті 192 Митного кодексу України якщо під час перевезення товарів транспортний засіб внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили не зміг прибути до органу доходів і зборів призначення, допускається вивантаження товарів в іншому місці. При цьому перевізник зобовязаний: 1) вжити всіх необхідних заходів для забезпечення збереження товарів та недопущення будь-якого їх використання; 2) терміново повідомити найближчий орган доходів і зборів про обставини події, місцезнаходження товарів і транспортного засобу.

Наказом Міністерства фінансів України № 1066 від 09.10.2012 року, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України за № 2120/22432 від 19.12.2012 року, затверджено Порядок виконання митних формальностей при здійсненні транзитних переміщень, згідно пункту 2.2. якого: Якщо під час транзитного перевезення товарів транспортний засіб комерційного призначення не зміг прибути до митниці призначення в установлений строк внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, до строку транзитного перевезення не включається час дії та/або ліквідації наслідків цих обставин за умови документального підтвердження факту аварії або дії обставин непереборної сили та вчасного (до закінчення встановленого строку транзитного перевезення) письмового інформування перевізником найближчого митного органу про обставини події, місцезнаходження товарів, транспортного засобу комерційного призначення та номер ДКПТ.

Частиною 1 статті 460 Митного кодексу України передбачено, що вчинення порушень митних правил, передбачених частиною 3 статті 469, статтею 470, частиною 3 статті 478, статтею 481 цього кодексу, внаслідок аварії, дії обставин непереборної сили або протиправних дій третіх осіб, що підтверджується відповідними документами, а також допущення у митній декларації помилок, які не призвели до неправомірного звільнення від сплати митних платежів або зменшення їх розміру, до незабезпечення дотримання заходів тарифного та/або

нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, якщо такі помилки не допускаються систематично (стаття 268 цього кодексу), не тягне за собою адміністративної відповідальності, передбаченої цим кодексом.

Визначення понять «аварія» та «обставини непереборної сили» закріплено пунктом 2 Правил митного контролю та митного оформлення транспортних засобів, що переміщуються громадянами через митний кордон України (даліПравила), затверджених наказом Державної митної служби України № 1118 від 17.11.2005 року (у редакції наказу Держмитслужби № 229 від 17.03.2008 р.), зареєстрованого Міністерством юстиції України за № 291/14982 від 10.04.2008 року, та пунктом 2 розділу VIII Порядку виконання митних формальностей відповідно до заявленого митного режиму (далі Порядок), затвердженого наказом Міністерства фінансів України № 657 від 31.05.2012 року, зареєстрованого Міністерством юстиції України за № 1669/21981 від 02.10.2012 року.

Зокрема, згідно Правил: обставини непереборної сили це: смерть власника транспортного засобу; стихійне лихо (пожежа, повінь, інше стихійне лихо чи сезонне природне явище, зокрема замерзання моря, проток, портів тощо, закриття шляхів, проток, каналів, перевалів); військові дії чи надзвичайний стан у регіоні, через який переміщується транспортний засіб; страйк; злочинні дії третіх осіб, спрямовані проти власника транспортного засобу; дорожня пригода за участю транспортного засобу, яка спричинила повне або часткове його пошкодження; неможливість подальшого руху транспортного засобу, якщо зсув або ожеледиця створює небезпеку чи загрозу дорожньому руху, життю чи здоровю людей або навколишньому середовищу; інші схожі за характером обставини чи події.

У Порядку терміни вживаються в такому значенні:

– документальне підтвердження надання митному органу відповідних документів, що підтверджують факт аварії чи дії обставин непереборної сили;

– обставини непереборної сили надзвичайні та невідворотні події, що виникли незалежно від волі особи, зокрема стихійне лихо (землетрус, пожежа, повінь, зсув тощо), сезонне природне явище (замерзання моря, проток, портів, ожеледиця тощо), введення воєнного чи надзвичайного стану, страйк, громадянські безпорядки, злочинні дії третіх осіб, прийняття рішень законодавчого або нормативно-правового характеру, обовязкових для особи, закриття шляхів, проток, каналів, перевалів та інші надзвичайні та невідворотні за таких умов події;

– факт аварії чи дії обставин непереборної сили часткове чи повне пошкодження (зіпсуття, знищення, втрата тощо) товарів чи транспортних засобів, що перебувають під митним контролем, або позбавлення можливості виконання відповідною особою передбачених законодавством України з питань державної митної справи або встановлених відповідним митним органом України вимог щодо вчинення відповідних дій з товарами, транспортними засобами, що перебувають під митним контролем.

Відповідно до пункту 3 Розділу VIII Порядку залежно від характеру аварії чи обставин непереборної сили документи, що підтверджують їх наявність і тривалість дії, можуть видаватися державними органами, місцевими органами виконавчої влади або органами місцевого самоврядування, іншими спеціально вповноваженими на це державними органами, а також уповноваженими на це підприємствами, установами та організаціями відповідно до їх компетенції.

Пунктом 5 Розділу VIII Порядку встановлено, що якщо факт аварії чи дії обставин непереборної сили має місце на митній території України, особа, відповідальна за виконання вимог законодавства України з питань державної митної справи щодо товарів чи транспортних засобів, що перебувають під митним контролем (власник товару або уповноважена ним особа, перевізник чи особа, відповідальна за дотримання митного режиму), повинна звернутись до митного органу, в зоні діяльності якого перебувають ці товари, транспортні засоби, із письмовою заявою, яка повинна містити відомості, що надають

можливість ідентифікувати товари, транспортні засоби як такі, що перебувають під митним контролем, а також інформацію про час, місце, обставини та наслідки аварії чи дії обставин непереборної сили.

З матеріалів справи вбачається, що 25 травня 2017 року ОСОБА_3 звернувся до Житомирської митниці ДФС з заявою № 437/Ц/06-70-20 про неможливість виконання своїх зобовязань через поломку автомобіля і вказав місцезнаходження транспортного засобу.

Факт поломки легкового автомобіля «VW Passat», р. н. LT HTJ517, № кузова VWVZZZ3CZ8P004605, що унеможливлювало рух транспортного засобу, необхідності його ремонту та замовленні необхідних запчастин, підтверджується довідками СТО ФОП «ОСОБА_4О.».

31 травня 2017 року після закінчення ремонту автомобіля ОСОБА_3 надав до Житомирської митниці ДФС підтверджуючі документи. За результатами розгляду його заяви та перевірки наданих документів Житомирською митницею ДФС ОСОБА_3 зобовязано терміново вивезти автомобіль за межі України та надати відповідні підтверджуючі документи про ремонт при перетині митного кордону України на виїзд.

Твердження відповідача про те, що у період з 15.05.2017 по 30.05.2017 ОСОБА_3 не надано документів, що підтверджують проведення ремонтних робіт або оформлення заказ-нарядів на роботи/запчастини, не відповідає дійсності, так як у протоколі про порушення митних правил № 0420/204000/17 від 31 травня 2017 року вказано, що ОСОБА_3 надано довідку ФОП «ОСОБА_4О.» від 15.05.2017. В судовому засіданні встановлено, що згідно цієї довідки запчастини до автомобіля «VW Passat», р. н. LT HTJ517, № кузова VWVZZZ3CZ8P004605, замовлені 15.05.2017.

Інформацію відповідача про звернення позивача до Житомирської митниці ДФС 21 травня 2017 року (вх.437/Ч/06-70-18 від 29.05.2017) із заявою щодо неможливості вивезення

транспортного засобу у звязку з поломкою, суд приймає (не приймає) до уваги, так як вона нічим не підтверджена. В той же час в матеріалах справи є копія заяви ОСОБА_3 Вілюса до Житомирської митниці ДФС від 25 травня 2017 року (вх.437/Ц/06-70-20 від 25.05.2017) щодо неможливості вивезення транспортного засобу у звязку з поломкою.

Категоричний висновок відповідача, що право засвідчувати форс-мажорні обставини (обставини непереборної сили) за зверненням фізичних осіб надане виключно Торгово-промисловій палаті України як єдиному органу із засвідчення форс-мажорних обставин (обставин непереборної сили) в Україні, зроблений внаслідок хибного розуміння положень закону.

Відповідно до Закону України «Про торгово-промислові палати в Україні» від 02.12.1997 № 671 (стаття 14) діяльність Торгово-промислової палати України передбачає лише 2 випадки, коли ТПП мають право засвідчувати настання форс-мажорних обставин: 1) відповідно до умов зовнішньоторговельних угод і міжнародних договорів України, а також торговельних та портових звичаїв, прийнятих в Україні; 2) відповідно до умов договорів за зверненням субєктів господарської діяльності, що здійснюють будівництво житла (замовників, забудовників). При цьому Закон вказує, що ТПП має право це робити, але не є єдиним органом із засвідчення форс-мажорних обставин (обставин непереборної сили) в Україні.

Судом враховано, що компетенція СТО ФОП «ОСОБА_4О.» щодо засвідчення факту поломки автомобіля та необхідності його ремонту, а також видачі відповідних довідок, відповідачем під сумнів не ставляться. При цьому Житомирською митницею ДФС вони визнані належним і допустимим доказом існування обставин непереборної сили.

Фактів будь-якого неправомірного використання ОСОБА_3 автомобіля «VW Passat», р. н. LT HTJ517, № кузова VWVZZZ3CZ8P004605, в період з 15 по 31 травня 2017 року не встановлено.

Виходячи з системного аналізу законів, суд приходить до висновку, що законодавством чітко визначено умови можливості не включення до строків транзитного перевезення часу дії обставин непереборної сили чи аварії та/або ліквідації їх наслідків: документальне підтвердження факту аварії або дії обставин непереборної сили; вчасне (до закінчення встановленого строку транзитного перевезення) письмове інформування перевізником найближчого митного органу про обставини події.

Відповідно до цих норм до дій обставин непереборної сили відноситься, в тому числі, часткове чи повне пошкодження (зіпсуття, знищення, втрата тощо) транспортних засобів, що перебувають під митним контролем, обовязковою ознакою яких є надзвичайність та невідворотність.

Законодавство чітко визначає умови звільнення особи від відповідальності за порушення митних правил, передбачене ст. 470 МК України, якими є: аварія, дія обставин непереборної сили або протиправні дії третіх осіб, що підтверджується відповідними документами.

Під час розгляду справи судом встановлено, що у ОСОБА_3 Вілюса не було наміру на умисне порушення строків вивезення автомобіля за межі митної території України. Його дії не призвели до неправомірного звільнення від сплати митних платежів або зменшення їх розміру.

Приймаючи до уваги викладене, суд приходить до висновку, що є достатні підстави для застосування положень ч.1 ст.460 МК України стосовно ОСОБА_3 Вілюса, яка виключає адміністративну відповідальність у випадках наявності дії обставин непереборної сили.

Керуючись ст.ст. 6, 9, 10, 18, 71, 100, 158-160, 163 КАС України, суд, –

П О С Т А Н О В И В:

Адміністративний позов задовольнити.

Визнати незаконною та скасувати постанову заступника начальника Рівненської митниці Державної фіскальної служби України ОСОБА_2 № 0420/20400/17 від 22 червня 2017 року, якою ОСОБА_3 Вілюс визнано винним у вчиненні порушення митних правил, передбачених ч.2 ст. 470 МК України, та накладено адміністративне стягнення у розмірі 3 400 грн.

Стягнути з Рівненської митниці Державної фіскальної служби України на користь ОСОБА_3 Вілюс 640 (шістсот сорок) грн. судового збору.

Постанова може бути оскаржена до Житомирського апеляційного адміністративного суду через Корольовський районний суд м. Житомира протягом 10-ти днів з дня її винесення.

Суддя **О. П. Сингаївський**

7. Постанова Мелітопольсього міськрайонного суду Запорізької області від 03.11.2017р., Справа № 320/5001/15-а

Натисніть, щоб переглянути/приховати рішення

Дата документу 03.11.2017

Справа № 320/5001/15-а

2-а/320/300/17

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

«03» листопада 2017 року Мелітопольський міськрайонний суд Запорізької області у складі:

головуючого – судді Міщенко Т.М.

при секретарі – Макаренко В.В.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Мелітополі адміністративну справу за позовом ОСОБА_1 до заступника начальника Запорізької митниці ДФС Шило Богдана Володимировича про визнання дій протиправними та скасування постанови по справі про порушення митних правил,

ВСТАНОВИВ:

Позивач звернувся до суду з адміністративним позовом, в якому просить скасувати постанову про порушення митних правил №0062/11200/15, винесену 07 квітня 2015 року заступником начальника Запорізької митниці ДФС Шило Богдана Володимировича про притягнення його до адміністративної відповідальності, передбаченої ст.485 Митного кодексу України та накладення адміністративного стягнення у вигляді штрафу в розмірі 253563 грн. 03 коп.

При цьому позивач зазначає, що 05.10.2014 року в зоні діяльності митного поста «Ягодин» Ягодинської митниці Міндоходів по смузі руху «зелений коридор», ним був ввезений автомобіль «RENAULT LAGUNA» держ. номер НОМЕР_1, № кузова НОМЕР_2, з метою особистого користування. Однак, 07.04.2015 року відносно нього був складений протокол, згідно якого ввезений ним на територію України автомобіль «RENAULT LAGUNA» був в митному режимі «транзит», але порушив вимоги та обмеження, встановлені розділом V Митного кодексу України (глава 17. Транзит), шляхом використання товарів (автомобіля «RENAULT LAGUNA»), стосовно яких надано пільги щодо сплати митних платежів, в інших цілях, ніж ті, у звязку з якими було надано такі пільги, відповідальність за яке передбачене ст. 485 МК України та накладено стягнення у вигляді штрафу у розмірі 253563 грн. 03 коп. Вважає, що вказана постанова є безпідставною, оскільки він не розпоряджався вказаним автомобілем, керував ним на території України з метою особистого користування. Громадянин України ОСОБА_3 є його родичем. 24 лютого 2015 року під час поїздки

м.Запоріжжям він знаходився у салоні вказаного транспортного засобу, сидів поряд із ним на сидінні біля водія. Під час перевірки документів співробітниками ВДАІ він з ОСОБА_3 надали документи (паспорти, водійські посвідчення, технічний паспорт на автівку) та після їх перевірки повернули їм документи, і вони продовжили рух. При перетині кордону України вищезазначений автомобіль був ввезений на митну територію України як транспортний засіб у режимі «тимчасового ввезення» по смузі «зелений коридор» та постійно використовувався ним на території України в особистих цілях. Він громадянин України, однак не є резидентом України, так як з квітня 2014 року отримав вид на мешкання у країні Литві, тому, на підставі ч.1 ст. 380 МК України, має гарантоване законом право перебувати на території України, керуючі транспортним засобом до 1 року. Вважає, що в його діях відсутня мета на скоєння правопорушення, передбаченого ст. 485 МК України, а тому в його діях відсутній склад вказаного правопорушення. Зазначає, що його дії при в'їзді на територію України на вказаному авто з метою особистого користування по смузі «зелений коридор» не були протиправними, і вони не були спрямовані на ухилення від сплати митних платежів, про що, на його думку, свідчить і пропуск автомобіля в Україну посадовими особами на пункті пропуску. Автомобіль перебував у його особистому користуванні. Вважає, що вищезазначена постанова не відповідає вимогам ст. 380 МК України, оскільки не було досліджено всі вищевказані докази, які б підтверджували винуватість у скоєні правопорушення, передбаченого ст. 485 МК України. Крім того, Запорізькою митницею ДФС України відносно нього був складений протокол від 12 березня 2015 року, за ознаками, передбаченими ст.485 МК України в його відсутність, постанова в справі про порушення митних правил винесена 07 квітня 2015 року без нього, при цьому своєчасно про місце і час розгляду справи його сповіщено не було. Про складений протокол він дізнався одночасно з отриманням оскаржуваної постанови 29 травня 2015 року. Тому вважає постанову безпідставною, незаконною, та такою, що підлягає скасуванню.

Представник позивача у судове засідання не з’явилась, від неї надійшла заява про розгляд справи у її відсутності, повністю наполягає на доводах позовної заяви, просить задовольнити позовні вимоги в повному обсязі.

Відповідач у судове засідання не з’явився, про час та місце розгляду справи був повідомлений належним чином, про свідчить підпис уповноваженої особи Запорізької митниці ДФС у рекомендованому повідомленні про вручення поштового відправлення. Представник Запорізької митниці ДФС надіслав письмові заперечення проти позову, відповідно до яких вважає, що враховуючи, увезення транспортного засобу на митну територію України в митному режимі «транзит», форму декларування «шляхом вчинення дій (проїзд «зеленим коридором»); передача транспортного засобу без дозволу органу доходів і зборів у користування іншій «(треті особі), наявність документів, підтверджуючих намір передачі транспортного засобу у кристуавння третій особі; виявлення факту безпосереднього використання транспортного засобу третьою особою обумовлюють мету увезення ОСОБА_1 транспортного засобу, спрямовану на вчинення протиправного діяння. Окрім того, мета вчинення адміністративного правопорушення не відноситься до складу адміністративного правопорушення, доведення мети вчинення правопорушення взагалі не передбачено діючим законодавством. Проте, Запорізькою митницею доведено вину ОСОБА_1 На підставі викладеного, просить відмовити в позові в повному обсязі.

Відповідно до ч.1 ст. 41 КАС України, з урахування заяви представника позивача про розгляд справи за її відсутності та в зв’язку з неявкою відповідача, фіксування судового процесу за допомогою звукозаписувального технічного засобу не здійснюється.

Суд, дослідивши матеріали справи, оцінивши зібрані у справі докази, вважає, що позов підлягає повному задоволенню з наступних підстав.

Стаття 55 Конституції України вказує, що кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Частиною першою ст. 2 КАС України, передбачено, що завданням адміністративного судочинства є захист прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб у сфері публічно-правових відносин від порушень з боку органів державної влади, органів місцевого самоврядування, інших посадових і службових осіб, інших суб'єктів при здійсненні ними владних повноважень управлінської функції на основі законодавства, в тому числі на виконання делегованих повноважень.

Згідно з вимогами частини 2 статті 19 КАС України адміністративні справи з приводу оскарження правових актів індивідуальної дії, а також дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень, які стосуються інтересів конкретної особи, вирішуються адміністративними судами за місцем проживання позивача.

У відповідності до вимог ч.1 ст.69 КАС України, доказами в адміністративному судочинстві є будь-які фактичні дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин, що обґрунтовують вимоги і заперечення осіб, які беруть участь у справі, та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються судом на підставі пояснень сторін, третіх осіб та їхніх представників, показань свідків, письмових і речових доказів, висновків експертів.

У відповідності до вимог ч.1 ст.71 КАС України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення. Суб'єкт владних повноважень повинен подати суду всі наявні у нього документи та матеріали, які можуть бути використані як докази у справі.

Частиною другою статті 71 КАС України встановлено, що в адміністративних справах про протиправність рішення суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення покладається на відповідача, якщо він заперечує проти адміністративного позову.

Судом встановлено, що 07.04.2015 року заступником начальника Запорізької митниці ДФС Шилом Богданом Володимировичем було складено постанову про притягнення до адміністративної відповідальності ОСОБА_1 на підставі ст.485 МК України в справі про порушення митних правил №0062/11200/15 та накладено адміністративне стягнення у виді штрафу в розмірі 253563 грн. 03 коп.

З даної постанови №0062/11200/15 від 12 березня 2015 року вбачається, що 24.02.2015 року до Запорізької митниці ДФС надійшов рапорт співробітника ВДАІ з обслуговування м.Запоріжжя, відповідно до якого 24.02.2015 року в м.Запоріжжя було зупинено транспортний засіб «RENAULT LAGUNA» держ. номер НОМЕР_1, № кузова НОМЕР_2, під керуванням громадянина України ОСОБА_3

За даними диспетчера ЗМК та Пасажирського пункту пропуску, наявними в ПІК Інспектор-2006, даний транспортний засіб на митну територію України було ввезено 05.10.2014 року в зоні діяльності м/п «Ягодин» Ягодинської митниці Міндоходів ОСОБА_1 по смузі руху «зелений коридор» в митному режимі «транзит», з метою особистого користування.

Таким чином, ОСОБА_1, відповідно до ст. 95 МК України, повинен був вивезти вищевказаний автомобіль в строк до 16.10.2014 року. Однак, згідно бази даних ЄАІС, станом на 12.03.2015 року, транспортний засіб «RENAULT LAGUNA» не вивезено за межі митної території України.

Оцінюючи доводи позовної заяви та письмові заперечення з цього приводу представника Запорізької митниці ДФС, суд виходить з наступного:

Відповідно до статті 90 МК України транзит – це митний режим, відповідно до якого товари та/або транспортні засоби комерційного призначення переміщуються під митним контролем між двома органами доходів і зборів України або в межах зони діяльності одного органу доходів і зборів без будь-якого використання цих товарів, без сплати митних платежів та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

Враховуючи положення вказаної норми, суд не погоджується з доводами представника Запорізької митниці ДВС, що транзит не передбачає будь-якої цілі. Так, метою транзиту є переміщення між двома органами доходів і зборів України або в межах зони діяльності одного органу доходів і зборів. При цьому, таке переміщення дозволено без будь-якого використання товарів. Також, транзит передбачає переміщення товару без сплати митних платежів, тобто з пільгою.

Так, статтею 284 МК України передбачено, що за умови дотримання вимог та обмежень, встановлених розділом V цього Кодексу, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування вивізним митом – до товарів, поміщених у митні режими транзиту, тимчасового вивезення.

Зі змісту пункту 4 частини 1 статті 284 МК України вбачається, що звільнення від оподаткування митом є по суті пільгою.

Статтею 95 МК України (пункт 1 частини 1) передбачено, що встановлюються такі строки транзитних перевезень залежно від виду транспорту: для автомобільного транспорту – 10 діб.

Згідно з пунктом 4 частини 1 статті 276 МК України платниками мита є особа, яка використовує товари, митне оформлення яких було здійснено з умовним звільненням від оподаткування, не за цільовим призначенням та/або всупереч умовам чи цілям такого звільнення згідно з цим Кодексом, іншими законами України, а також будь-які інші особи, які безпідставно використовують звільнення від оподаткування митом (податкову пільгу).

Відповідно до пункту 2 частини 1 статті 292 МК України митні платежі не сплачуються у разі, якщо відповідно до цього Кодексу, Податкового кодексу України, інших законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов’язковість яких надана Верховною Радою України щодо товарів надано звільнення або повне умовне звільнення від сплати митних платежів – у період дії такого звільнення і при дотриманні умов, у зв’язку з якими його надано.

Отже, строк транзитного перевезення для автомобільного транспорту становить 10 діб, протягом якого діє пільга у вигляді умовного звільнення від сплати митних платежів.

Згідно ст.485 МК України заявлення в митній декларації з метою неправомірного звільнення від сплати митних платежів чи зменшення їх розміру неправдивих відомостей щодо істотних умов зовнішньоекономічного договору (контракту), ваги (з урахуванням допустимих втрат за належних умов зберігання і транспортування) або кількості, країни походження, відправника та/або одержувача товару, неправдивих відомостей, необхідних для визначення коду товару згідно з УКТ ЗЕД та його митної вартості, та/або надання з цією ж метою органу доходів і зборів документів, що містять такі відомості, або несплата митних платежів у строк, встановлений законом, або інші протиправні дії, спрямовані на ухилення від сплати митних платежів, а так само використання товарів, стосовно яких надано пільги щодо сплати митних платежів, в інших цілях, ніж ті, у зв’язку з якими було надано такі пільги, передбачає адміністративну відповідальність у вигляді штрафу в розмірі до 300 відсотків несплаченої суми митних платежів

Таким чином, стаття 485 МК України обумовлює наявність в діях декларанта особливої мети – ухилення від сплати податків та зборів, зменшення їх розміру, або використання товарів, стосовно яких надано пільги щодо сплати митних платежів, в інших цілях, ніж ті, у зв’язку з якими було надано такі пільги. Отже, диспозизія цієї статті передбачає спеціальну протиправну мету дій декларанта щодо заявлення неправдивих

відомостей – неправомірне звільнення від сплати митних платежів чи зменшення їх розміру або використання товарів, стосовно яких надано пільги щодо сплати митних платежів, в інших цілях, ніж ті, у зв’язку з якими було надано такі пільги . Наявність спеціальної протиправної мети однозначно вказує на те, що правопорушення може бути вчинено тільки з умисною форми формою вини, оскільки особа повинна усвідомлювати факт заявлення неправдивих відомостей та умисно бажати, щоб заявлені ним неправдиві дані вплинули на розмір митних платежів, які йому доведеться сплатити за митне оформлення задекларованого ним товару.

В даному випадку, митний орган ставить ОСОБА_1 у вину заявлення в митній декларації неправдивої інформації з метою ухилення від сплати митних платежів.

У витязі з електронного журналу обліку транспортних засобів в пунктах пропуску для автомобільного сполучення, зазначено лише, що вищевказаний автомобіль було ввезено по смузі руху «зелений коридор» з метою особистого користування, що підтверджує посилання самого позивач щодо мети ввезення вказаного автомобіля.

Надані представником Запорізької митниці докази на підтвердження вини позивача у використанні автомобіля в інших цілях, ніж ті, у зв’язку з якими було надано пільги, зокрема трудовий договір між індивідуальним підприємством «ОСОБА_1» (республіка Литва) та ОСОБА_3 від 08.12.2014 № 057; договір на представництво фірми від 08.12.2014, укладеному між індивідуальним підприємством «ОСОБА_1» (республіка Литва) та ОСОБА_3; договір про безоплатне користування транспортним засобом від 08.12.2014, укладеному між індивідуальним підприємством «ОСОБА_1» (республіка Литва) та ОСОБА_3; договір-дорученням від 08.12.2014 № А02014/12/08, укладеному між індивідуальним підприємством «ОСОБА_1» (республіка Литва) та ОСОБА_3; довіреність індивідуального підприємства «ОСОБА_1» (республіка Литва) від 08.12.2014, що виданий ОСОБА_3 для вчинення відповідних дій, не можуть бути визнані

судом як належні та допустимі докази вини позивача у скоєнні правопорушення, оскільки у вказаних документах відсутній підпис ОСОБА_3

Таким чином, суд вважає, що представником Запорізької митниці ДФС не було доведено, що позивач мав на меті вчинити дії щодо неправомірного звільнення від сплати митних платежів чи зменшення їх розміру або в інших цілях, ніж ті, у зв’язку з якими було надано такі пільги.

Навпаки, судом встановлено, що метою ввезення зазначеного автомобіля на територію України було особисте користування, що повністю узгоджується з даними встановленими диспетчером ЗМК.

Факт використання позивачем належного на праві приватної власності автомобіля на території України не може являтися доказом того, що його дії були направлені на умисну несплату чи недоплату податків та зборів.

Крім того, згідно ст. 380 МК України тимчасове ввезення громадянами-нерезидентами на митну територію України транспортних засобів особистого користування дозволяється на строк до одного року. Цей строк може бути продовжено органами доходів і зборів з урахуванням дії обставин непереборної сили та особистих обставин громадян, які ввезли такі транспортні засоби, за умови документального підтвердження цих обставин, але не більш як на 60 днів. Обов’язковою умовою допуску зазначених транспортних засобів до тимчасового ввезення на митну територію України є реєстрація цих транспортних засобів в уповноважених органах іноземних держав, що підтверджується відповідним документом. Транспортні засоби особистого користування, що тимчасово ввозяться на митну територію України громадянами-нерезидентами, не підлягають письмовому декларуванню та звільняються від подання документів, що видаються державними органами, уповноваженими здійснювати види контролю, зазначені у статті 319 цього Кодексу. Пропуск таких транспортних засобів через митний кордон України здійснюється без застосування до них заходів гарантування,

передбачених розділом X цього Кодексу.

Таким чином, вимоги митного законодавства надавали позивачу, відповідно до статті 380 Митного кодексу України, підстави вибрати смугу руху, позначену символами зеленого кольору («зелений коридор»), призначену для переміщення товарів в обсягах, що не підлягають оподаткуванню митними платежами, не підпадають під встановлені законодавством заборони або обмеження щодо ввезення на митну територію України або вивезення за межі цієї території і не підлягають письмовому декларуванню.

Судом встановлено, що у користуванні та розпорядженні позивача на території України перебував транспортний засіб «RENAULT LAGUNA» держ. номер НОМЕР_1, № кузова НОМЕР_2, який належить на праві приватної власності Індивідуальному підприємству «Іванов», розташованому на території країни Литва, що підтверджується його свідоцтвом про реєстрацію.

Позивач є громадянином-нерезидентом, оскільки з квітня 2014 року отримав вид на мешкання у країні Литві, має посвідку на проживання у Литві, а тому на підставі ч.1 ст. 380 МК України має гарантоване законом право з метою особистого користування ввозити автомобіль на територію України у митному режимі «тимчасове ввезення», керуючі транспортним засобом на Україні строком до 1 року.

Також, суд, досліджуючи копію витягу з бази ЄАІС Міністерства доходів та зборів України, наданий відповідачем, встановив, що в ньому зазначено лише тип зони митного контролю «зелений коридор», як обраний позивачем. Разом з тим, при перетинанні кордону транспортним засобом у режимі транзит обов’язково призначається митний орган, через який особа повинна вивезти автомобіль, або митний орган у якому необхідно постановити транспортний засіб на тимчасовий облік, однак зазначеного не було зроблено, позивача не зобов’язували стати на облік у будь-якому митному органі на тимчасовий облік, не призначали митного органу, через який позивач повинен був вивезти

вказаний автомобіль.

Помилковий вибір митного режиму транзит замість режиму тимчасове ввезення не є ознакою об’єктивної сторони правопорушення, передбаченого ст. 485 МК України.

Положеннями ст.486 МК України, визначено, що завданнями провадження у справах про порушення митних правил є своєчасне, всебічне, повне та об’єктивне з’ясування обставин кожної справи, вирішення її з дотриманням вимог закону, забезпечення виконання винесеної постанови, а також виявлення причин та умов, що сприяють вчиненню порушень митних правил, та запобігання таким правопорушенням.

У відповідності до ст. 486 МК України, посадова особа при розгляді справи про порушення митних правил зобов’язана з’ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, чи є обставини, що пом’якшують та/або обтяжують відповідальність, чи є підстави для звільнення особи, що вчинила правопорушення, від адміністративної відповідальності, а також з’ясувати інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

Митним законодавством України встановлено, що адміністративне стягнення за порушення митних правил не може бути застосовано інакше, як на підставі та в порядку, що встановлені цим Кодексом та іншими законами України.

Відповідно до ст. 531 МК України підставами для скасування постанови про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил або про припинення провадження у справі про порушення митних правил є, в тому числі, відсутність у діях особи, яка притягується до відповідальності, ознак порушення митних правил; необ’єктивність або неповнота провадження у справі або необ’єктивність її розгляду; невідповідність викладених у постанові висновків фактичним обставинам справи; обмеження

прав учасників провадження у справі про порушення митних правил та її розгляду; неправильна або неповна кваліфікація вчиненого правопорушення.

На підставі викладеного, суд приходить до висновку, що відповідачем не було доведено правомірності прийнятого ним рішення, оскільки висновок про виявлення факту порушення митних правил, що відповідно до ст. 360 МК України, є підставою для порушення справи про порушення митних правил, повинен робитись виключно за умови достатності даних, що вказують на наявність складу правопорушення, елементом якого є вина суб'єкта.

При таких обставинах постанова в справі про порушення митних правил, якою позивача притягнуто до адміністративної відповідальності за ст. 485 МК України не відповідає вимогам закону, а саме ст.ст. 3, 255, 485, 486, 494 МК України, вказана постанова не підтверджує наявність вказаного в ній адміністративного правопорушення та інші обставини, що мають значення для прийняття рішення про притягнення особи до адміністративної відповідальності. Постанова винесена за відсутності належних та допустимих доказів, які б підтверджували факт наявності у позивача мети на ухилення від сплати податків та зборів, зменшення їх розміру чи використання автомобіля в інших цілях, ніж ті, у зв'язку з якими було надано такі пільги.

Щодо доводів позивача в частині неналежного його повідомлення про час та місце розгляду справи, суд вважає зазначити те, що відповідно до ухвали Вищого адміністративного суду України від 26.09.2017 року по вказаній справі, колегія суддів дійшла висновку, що ОСОБА_1 був належним чином повідомлений про час та місце розгляду справи про порушення митних правил №0062/11200/15, а тому, в цій частині доводи позивача дослідженню не підлягають.

Враховуючи вищевикладене, суд приходить до висновку про необхідність задоволення позовних вимог ОСОБА_1, визнання

протиправними дій та скасування постанови №0062/11200/15 від 07 квітня 2015 року винесену заступником начальника Запорізької митниці Державної фіскальної служби Шило Б.В. про притягнення ОСОБА_1 до адміністративної відповідальності за вчинення порушення митних правил, передбаченого ст. 485 МК України та накладення на нього адміністративного стягнення у вигляді штрафу в розмірі 253563 грн. 03 коп.

На підставі вищевикладеного, керуючись ст.ст. 11, 41, 71, 159, 161, 163 КАС України, ст.ст. 3, 255, 360, 485, 486, 494, 498, 526 МК України, суд

ПОСТАНОВИВ:

Позов ОСОБА_1 до заступника начальника Запорізької митниці Державної фіскальної служби України Шило Богдана Володимировича про визнання дій протиправними та скасування постанови по справі про порушення митних правил – задовольнити повністю.

Визнати протиправними дії та скасувати постанову №0062/11200/15 від 07 квітня 2015 року винесену заступником начальника Запорізької митниці Державної фіскальної служби Шило Богданом Володимировичем про притягнення ОСОБА_1 до адміністративної відповідальності за вчинення порушення митних правил, передбаченого ст. 485 МК України та накладення на нього адміністративного стягнення у вигляді штрафу в розмірі 253563 грн. 03 коп.

Постанова може бути оскаржена до Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду шляхом подання апеляційної скарги в Мелітопольський міськрайонний суд протягом 10 днів з дня отримання копії постанови у повному обсязі

Постанова суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо її не було подано. У разі подання апеляційної скарги постанова, якщо її не скасовано, набирає законної сили після розгляду справи апеляційним судом.

СУДДЯ:

8. Постанова Тячівського районного суду Закарпатської області від 06.11.2017р., Справа №307/2409/17

(форс-мажорні обставини, поламка авто)

Натисніть, щоб переглянути/приховати рішення

Справа № 307/2409/17

Провадження № 2-а/307/79/17

ПОСТАНОВА

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

06 листопада 2017 року м. Тячів

Тячівський районний суд Закарпатської області в особі головуючого судді Бобрушко В.І. при секретарі Фера В.В., розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду міста Тячів адміністративну справу за позовом ОСОБА_1 до заступника начальника Закарпатської митниці ДФС Державної фіскальної служби України Каращенко Андрія Івановича про визнання протиправною та скасування постанови в справі про порушення митних правил,

В С Т А Н О В И В :

ОСОБА_1 звернувся в суд з позовом до заступника начальника Закарпатської митниці ДФС Державної фіскальної служби України Каращенко Андрія Івановича про визнання протиправною та скасування постанови в справі про порушення митних правил. В

позовній заяві зазначив, що 21 вересня 2017 року на адресу його постійного проживання надійшов адресований йому конверт від Закарпатської митниці ДФС, у якому містилася постанова в справі про порушення митних правил №2410/30500/17 від 13 вересня 2017 року, винесена заступником начальника Закарпатської митниці ДФС Каращенко Андрієм Івановичем, якою його визнано винним у вчиненні порушення митних правил, передбаченого ч.3 ст.470 Митного кодексу України та накладено штраф у розмірі п’ятисот неоподаткованих мінімумів громадян у сумі 8500 гривень. Вважає, що вищевказана постанова винесена відповідачем без повного та належного дослідження всіх обставин справи та наданих ним доказів, а тому є незаконною і підлягає скасуванню. Відповідно до обставин справи, 3 серпня 2017 року, при здійсненні ним в’їзду в Україну в якості пасажира та під час здійснення митних формальностей було проведено аналітично-перевірочні заходи з використанням баз даних, а саме: АСМО «Інспектор» та ЄАІС ДФС України, внаслідок чого встановлено, що 11 липня 2017 року, о 00 год. 27 хв.. через м/п «Ужгород» Закарпатської митниці ДФС, громадянином України ОСОБА_1, який слідував в якості пасажира в автомобілі марки «Форд», було ввезено легковий автомобіль марки «Seat», модель «Toledo», VIN: НОМЕР_1, реєстраційний номерний знак Чехії НОМЕР_2, в митному режимі «транзит» та станом на 03.08.2017 року вищевказаний автомобіль з митної території України вивезеним не значиться, хоч повинен був бути вивезеним в зоні діяльності іншої митниці до 21.07.2017 року. У оскаржуваній постанові також зазначено, що у своєму поясненні він зазначав, що транспортний засіб автомобіль марки «Seat», модель «Toledo», VIN: НОМЕР_1, реєстраційний номерний знак Чехії НОМЕР_2, не вивіз з митної території України у зв’язку з поломкою та у зв’язку з тим, що на даний час автомобіль знаходиться в ремонті, а 07.08.2017 року звернувся із заявою до митниці в якій просив долучити до матеріалів справи ПМП документа, а саме довідку №96 від 04.08.2017 року, директора ПП СТО ОСОБА_4, в якій зазначено, що автомобіль марки «Seat», модель «Toledo», VIN: НОМЕР_1, реєстраційний номерний знак Чехії НОМЕР_2, знаходився в ремонті в СТО з 12.07.2017 року по

04.08.2017 року, у зв’язку з ремонтом тормозної системи, квитанцію до прибуткового касового ордеру №96, акт прийому автомобіля для ремонту від 12.07.2017 року, акт видачі автомобіля з ремонту від 04.08.2017 року, копію виписки з державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, копію витягу з реєстру платників єдиного податку. Також у оскаржуваній постанові зазначено, що для перевірки факту знаходження транспортного засобу в ремонті митницею було направлено листа ФОП ОСОБА_4 від 08.08.2017 року за №07-70-20.4-1.20/7500 про підтвердження або спростування факту перебування вищезазначеного автомобіля в ремонті та надання про це відповідних документів, але на час розгляду справи про ПМП відповіді від ФОП ОСОБА_4 митницею не отримано. Автомобіль марки «Seat», модель «Toledo» VIN: НОМЕР_1, реєстраційний номерний знак Чехії НОМЕР_2, що був ввезений позивачем на територію України, внаслідок несправності гальмівної системи, що сталася у першій же день в’їзду до України, був транспортований до СТО ФОП ОСОБА_4, оскільки вказана несправність автомобіля є вкрай суттєво, експлуатація транспортного засобу із такою несправністю є неможливою, небезпечною і заборонена вимогами ПДР України. Терміни ремонту не могли бути відомі ні на СТО, ні позивачеві оскільки була необхідна заміна запчастин, яких на сервісі не було в наявності, а тому була потреба їх пошуку та замовлення, що могло зайняти від кількох днів до кількох тижнів, для прискорення пошуку яких він поїхав до Чехії у перший же день поломки автомобіля, а перетинаючи кордон при поверненні до України 03.08.2017 року мав ці запчастини при собі і показував їх працівникові митниці. Крім того, по приїзду до Чехії, він захворів і деякий час був змушений там лікуватися. З цих об’єктивних причин фактично автомобіль був у ремонті з 12 липня по 4 серпня 2017 року. Даний факт підтверджується довідкою №96 від 04.08.2017 року директора ПП СТО ОСОБА_4, якою підтверджено, що автомобіль марки «Seat», модель «Toledo», VIN: НОМЕР_1, реєстраційний номерний знак Чехії НОМЕР_2, знаходився на ремонті в СТО з 12.07.2017 по 4 серпня 2017 року, у зв’язку з ремонтом тормозної системи (07.08.2017

року було додано до заяви до Закарпатської митниці ДФС довідку та інші документи). Як зазначено в оскаржуваній постанові, що відповідно до положень ст.. 95, 192 МК України до строку перебування транзитних товарів на митній території України не включаються час дії аварії чи обставин непереборної сили і що відповідно до ч.1 ст. 460 МК вчинення порушень митних правил, передбачених ст.. 470 МК України, внаслідок аварії, дії обставин непереборної сили або протиправних дій третіх осіб, що підтверджується відповідними документами, не тягне за собою адміністративної відповідальності, передбаченої цим кодексом. Оскаржувана постанова винесена відповідачем без з'ясування всіх обставин, що мали значення при розгляді справи про порушення митних правил, зокрема при розгляді справи відповідачем не були з'ясовані та доведені всі обставини, які б свідчили, що в його діях є ознаки проступку, за який законом встановлено адміністративну відповідальність, оскільки не перевірено належним чином на час винесення постанови чи дійсно автомобіль знаходився в ремонті, так як вказане спростовувалось поданими ним документами, подавався запит до ФОП ОСОБА_4, але у такий короткий термін жодної відповіді отримано ще не було. Більше того, докази позивача вказують, що факт перебування його автомобіля на ремонті, а його самого за межами України є належним чином підтвердженим, а відтак несвоєчасне вивезення автомобіля і неповідомлення митного органу про неможливість вивезення автомобіля сталося в силу непереборних і незалежних від нього причин. Він не міг забезпечити вчасного перетину автомобілем державного кордону на виїзд з України або повідомити про це митний орган, що виключає його адміністративну відповідальність за це. Як вбачається навіть із тексту оскаржуваної постанови відповідача, що ним подавалась заява і підтверджуючий факт ремонту автомобіля, докази, які було прийнято від нього, при цьому йому було роз'яснено усно, що при розгляді справи все не буде враховано і що є поважні причини та він не буде притягнутий до відповідальності, через що і написав на прохання представника митниці заяву про розгляд справи у його відсутності, не звертався про надання йому правової допомоги,

однак на нього накладено штраф, через що змушений зараз звернутися до суду.

Просить суд визнати протиправною та скасувати постанову про порушення митних правил №2410/30500/17 від 13 вересня 2017 року, винесену заступником начальника митниці ДФС Каращенко Андрієм Івановичем про визнання його винним у вчиненні порушення митних правил, передбаченого ч.3 ст. 470 МК України і накладення адміністративного стягнення у вигляді штрафу в розмірі 8500 гривень та закрити провадження по адміністративній справі за відсутністю події і складу адміністративного правопорушення у його діях.

Представник відповідача надіслав до суду письмові заперечення, в яких зазначив, що позовні вимоги задоволенню не підлягають з наступних підстав. Так, 3 серпня 2017 року, о 08 год. 11 хв. в зону митного контролю ділянки «в'їзд в Україну» митного посту «Ужгород» Закарпатської митниці ДФС, заїхав вантажний автомобіль «Ford» модель «Transit», реєстраційний номер Чехії НОМЕР_4, VIN: НОМЕР_3, під керуванням громадянина Угорщини ОСОБА_6 (ОСОБА_6), що прямував із Чехії в Україну. До митного контролю громадянин Угорщини ОСОБА_6 (ОСОБА_6) подав контрольний талон для переміщення по смузі руху «червоний коридор» UZH.260011, свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу НОМЕР_5 від 11.07.2017 року, документ, що посвідчує особу (паспорт громадянина Угорщини для виїзду за кордон НОМЕР_6 від 14.11.2013 року) та паспорти для виїзду за кордон пасажирів, які слідували у вищезазначеному транспортному засобі. Під час здійснення митних формальностей було проведено аналітично-перевірочні заходи з використання баз даних, а саме: АСМО «Інспектор» та ЄАІС ДФС України, внаслідок чого встановлено, що 11.07.2017 року, о 00 год. 27 хв. через м/р «Ужгород» Закарпатської митниці ДФС, громадянином України ОСОБА_1, який слідував в якості пасажира у автомобілі марки «Ford», було ввезено легковий автомобіль марки «Seat», модель «Toledo» VIN: НОМЕР_1, реєстраційний номерний знак Чехії НОМЕР_2 в режимі «транзит». Станом на 03.08.2017 року

вищевказаний автомобіль з митної території України вивезений не значиться. Враховуючи інформацію центральної баз даних Єдиної Автоматизованої Інформаційної системи ДФС, громадянин України ОСОБА_1 мав вивезти транспортний засіб в зоні діяльності Закарпатської митниці ДФС до 16.07.2017 року (включно), а в зоні діяльності іншої митниці до 21.07.2017 року. В своєму поясненні громадянин України ОСОБА_1 зазначив, що транспортний засіб марки «Seat», модель «Toledo» VIN: НОМЕР_1, реєстраційний номерний знак Чехії НОМЕР_2, не вивіз з митної території України у зв'язку з поломкою та у зв'язку з тим, що на даний час транспортний засіб знаходиться на ремонті. На момент перетину кордону документів, що підтверджують ремонт транспортного засобу громадянин України ОСОБА_1 не надав. В період з 11.07.2017 року по 03.08.2017 року громадянин України ОСОБА_1 із заявами до митниці стосовно ввезеного ним автомобіля не звертався. На лікуванні у закладах охорони здоров'я у вказаний період не знаходився. Таким чином, громадянин України ОСОБА_1 перевищив встановлений статтею 95 Митного кодексу України строк доставки товарів, а саме: легкового автомобіля марки «Seat», модель «Toledo» VIN: НОМЕР_1, реєстраційний номерний знак Чехії НОМЕР_2, що перебуває під митним контролем до органу доходів і зборів призначення (а при переміщенні в межах зони діяльності одного органу доходів і зборів – від одного підрозділу цього органу до іншого) більше ніж десять діб. У зв'язку зтим, що вказані дії позивача містили ознаки порушення митних правил, передбаченого ч.3 ст. 470 МК України, відносно нього був складений протокол про порушення митних правил №2410/30500/17. 7 серпня 2017 року громадянин України ОСОБА_1 звернувся із заявою до митниці, в якій просив долучити до матеріалів справи про порушення митних правил документи, а саме: довідку №96 від 04.08.2017 року директора ПП СТО ОСОБА_4, в якій зазначено, що автомобіль марки «Seat», модель «Toledo» VIN: НОМЕР_1, реєстраційний номерний знак Чехії НОМЕР_2 знаходився на ремонті в СТО з 12.07.2017 року по 04.08.2017 року у зв'язку з ремонтом тормозної системи, квитанцію до прибуткового касового ордера №96, акт прийому автомобіля для ремонту від 12.07.2017

року, акт видачі автомобіля з ремонту від 04.08.2017 року, копію виписки із державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, копію витягу з реєстру платників єдиного податку. Також у зазначеній заяві просив справу про порушення митних правил розглянути у його відсутності. ОСОБА_1 не надав рахунок-фактуру, або будь-які інші документи, що підтверджують придбання запасних частин, необхідних для ремонту автомобіля, навіть якщо вони були придбані ним за кордоном. Таким чином, враховуючи долучені ОСОБА_1 документи про ремонт автомобіля., можна зробити висновок, що ремонт автомобіля проводився не внаслідок аварії чи обставин непереборної сили, а у зв’язку із поломкою тормозної системи. Оцінюючі надані документи ОСОБА_1 про ремонт автомобіля марки «Seat», модель «Toledo» VIN: НОМЕР_1, реєстраційний номерний знак Чехії НОМЕР_2, щодо причин недотримання строку транзитного перевезення автомобіля у зв’язку з його ремонтом, слід відмітити, що відповідно до ст.. 95, 192 МК України до строку перебування транзитних товарів на митній території України не включається час дії аварії чи обставин непереборної сили. Таким чином, за викладених вище обставин, у ході провадження по справі не встановлено підстав для застосування відносно ОСОБА_1 положень ч.1 ст. 460 МК України, яка виключає адміністративну відповідальність у випадках наявності наслідків аварії, дії обставин непереборної сили або протиправних дій третіх осіб. Слід врахувати, що ОСОБА_1 з вересня 2014 року неодноразово перетинав митний кордон України автомобілем марки «Seat», модель «Toledo» VIN: НОМЕР_1, реєстраційний номерний знак Чехії НОМЕР_2, як в митному режимі «транзит» так і в митному режимі «тимчасове ввезення» до 60 днів, а отже не міг бути необізнаним щодо умов ввезення транспортного засобу особистого користування на митну територію України. Крім цього, згідно облікової бази даних АСМО «Інспектор» транспортний засіб марки «Seat», модель «Toledo» VIN: НОМЕР_1, реєстраційний номерний знак Чехії НОМЕР_2, станом на 26.10.2017 року за межі митної території України не вивезений. Отже, ОСОБА_1 станом на 26.10.2017 року не виконав взятий на себе обов’язок щодо

вивезення вказаного транспортного засобу за межі митної території України. Просить в задоволенні позову відмовити.

В судовому засіданні представник позивача ОСОБА_7 позов підтримав, посилаючись на викладені в позовній заяві обставини та просить позов задовольнити.

Представник відповідача Закарпатської митниці ДФС в судове засідання не з»явився, хоч про час та місцерозгляду справи був належним чином повідомлений, а тому суд в порядку ст.128 ч.4 КАС України розглянув справу у його відсутності на підставі наявних у справі доказів.

Дослідивши всі обставини справи, суд дійшов наступного висновку.

В судовому засіданні встановлено, що згідно бази АСМО «Інспектор» та ЄАІС ДФС України ОСОБА_1 11.07.2017 року, в 00 год. 27 хв., в'їхав в Україну, в митному режимі «транзит», автомобіль марки «Seat», модель «Toledo» VIN: НОМЕР_1, реєстраційний номерний знак Чехії НОМЕР_2, прикордонний пункт пропуску – Закарпатська митниця ДФС.

Згідно постанови про порушення митних правил №2410/30500/17 від 13.09.2017 року, винесеної заступником начальника Закарпатської митниці ДФС Каращенко Андрієм Івановичем, позивач ОСОБА_1 за порушення митних правил, передбачених ч.3 ст.470 МК України, у зв'язку з перевищенням встановленого ч.1 ст.95 МК України строку доставки більше як ніж на десять діб автомобіля марки «Seat», модель «Toledo» VIN: НОМЕР_1, реєстраційний номерний знак Чехії НОМЕР_2, був притягнутий до відповідальності в виді штрафу в сумі 8500 гривень.

Підставою для провадження в даній справі став протокол про порушення митних правил за №2410/30500/17 від 03.08.2017 року, в якому зазначено, що 03.08.2017 року, о 08 год. 11 хв. в зону митного контролю ділянки «в'їзд в Україну» митного посту «Ужгород» Закарпатської митниці ДФС заїхав вантажний автомобіль «Ford» модель «Transit», реєстраційниномер Чехії

НОМЕР_4, VIN: НОМЕР_3, під керуванням громадянина Угорщини ОСОБА_6 (ОСОБА_6), що прямував із Чехії в Україну. Під час проведення митних формальностей було встановлено, що згідно наявної інформації в АСМО «Інспектор» та ЄАІС «ДФС» України, громадянин України ОСОБА_1 ввіз на митну територію України 11.07.2017, о 00 год. 27 хв. через митний пост «Ужгород» Закарпатської митниці ДФС, з метою транзиту на строк, встановлений частиною 1 статті 95 Митного кодексу України автомобіль марки «Seat», модель «Toledo» VIN: НОМЕР_1, реєстраційний номерний знак Чехії НОМЕР_2. При перетині кордону ОСОБА_1 надав зобов'язання вивезти автомобіль марки «Seat», модель «Toledo» VIN: НОМЕР_1, реєстраційний номерний знак Чехії НОМЕР_2, за межі митної території України у строки, відповідно до частини 1 статті 95 Митного кодексу України. Дане зобов'язання ОСОБА_1 порушив, оскільки фактично станом на 03.08.2017 року автомобіль марки «Seat», модель «Toledo» VIN: НОМЕР_1, реєстраційний номерний знак Чехії НОМЕР_2, не вивезений за межі митної території України, згідно інформації наявної в АСМО «Інспектор» та ЄАІС ДФС України, тим самим порушивши термін транзитного перевезення більше ніж на десять діб, у зв'язку з чим його дії мають ознаки порушення митних правил передбачених ч.3 ст. 470 МК України.

В письмових поясненнях від 3 серпня 2017 року ОСОБА_1 зазначив, що автомобіль марки «Seat», модель «Toledo» VIN: НОМЕР_1, реєстраційний номерний знак Чехії НОМЕР_2, перебував на ремонті в СТО.

Довідкою від 04.08.2017 року за №96, виданою ПП «СТО»ОСОБА_4 стверджується, що транспортний засіб марки «Seat», модель «Toledo», VIN: НОМЕР_1, реєстраційний номерний знак Чехії НОМЕР_2, що належить ОСОБА_1, у період з 12.07.2017 року по 04.08.2017 року, знаходився на ремонті, у зв'язку з виходом з ладу тормозної системи автомобіля.

Квитанцією до прибуткового касового ордера №96 від 04.08.2017 року стверджується, що були оплачені послуги за ремонт автомобіля марки «Seat», модель «Toledo» VIN: НОМЕР_1,

реєстраційний номерний знак Чехії НОМЕР_2, в розмірі 800 гривень.

Згідно заяви ОСОБА_1 від 07.08.2017 року він повідомив про обставини непереборної сили заступника начальника Закарпатської митниці ДФС, які перешкодили йому вивезти з митної території України транспортний засіб марки «Seat», модель «Toledo» VIN: НОМЕР_1, реєстраційний номерний знак Чехії НОМЕР_2, у зв'язку з ремонтом транспортного засобу.

Актом прийому автомобіля від 12.07.2017 року для ремонту та актом про видачу автомобіля від 04.08.2017 року, стверджується, що 12 липня 2017 року ПП ОСОБА_4 прийняв на ремонт тормозної системи автомобіль марки «Seat», модель «Toledo», VIN: НОМЕР_1, реєстраційний номерний знак Чехії НОМЕР_2, власником якого є ОСОБА_1, мешканець с. Чумалево, вул. Леніна, 26, Тячівського району та 4 серпня 2017 року автомобіль марки «Seat», модель «Toledo» VIN: НОМЕР_1, реєстраційний номерний знак Чехії НОМЕР_2, було видано власнику ОСОБА_1

В листі заступника начальника відділу провадження у справах про ПМП Закарпатської митниці ДФС від 8 серпня 2017 року за №07-70-20.4-1.20/7500 зазначено, що він звернувся до ФОП ОСОБА_4 з проханням підтвердити або спростувати факт перебування легкового автомобіля марки «Seat», модель «Toledo», VIN: НОМЕР_1, реєстраційний номерний знак Чехії НОМЕР_2, у період з 12.07.2017 року по 04.08.2017 року на ремонті.

Частиною 1 ст. 318 Митного кодексу України передбачено, що митному контролю підлягають усі товари, транспортні засоби комерційного призначення, які переміщуються через митний кордон України.

Згідно з ч.1 ст. 381 Митного кодексу України громадянам дозволяється ввозити транспортні засоби особистого користування з метою транзиту через митну територію України за

умови їх письмового декларування в порядку, передбаченому для громадян, та внесення на рахунок органу доходів і зборів, що здійснив пропуск таких транспортних засобів на митну територію України, грошової застави в розмірі митних платежів, що підлягають сплаті при ввезенні таких транспортних засобів на іншу територію України з метою вільного обігу. Зазначені вимоги не поширюються на транспортні засоби, постійно зареєстровані у відповідних реєстраційних органах іноземної держави, що підтверджується відповідним документом.

Відповідно до ч.1 статті 90 Митного кодексу України транзит – це митний режим, відповідно до якого товари та/або транспортні засоби комерційного призначення переміщуються під митним контролем між двома органами доходів і зборів України або в межах зони діяльності одного органу доходів і зборів без будь-якого використання цих товарів, без сплати митних платежів та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

Згідно п.1 ч.1 ст. 95 Митного кодексу України встановлені строки транзитних перевезень, зокрема для автомобільного транспорту – 10 діб (у разі переміщення в зоні діяльності однієї митниці – 5 діб).

Відповідно до ч.3 ст. 470 Митного кодексу України перевищення встановленого статтею 95 цього Кодексу строку доставки товарів, транспортних засобів комерційного призначення, митних або інших документів на ці товари більше, ніж на десять діб, а так само втрата цих товарів, транспортних засобів, документів чи видача їх без дозволу органу доходів і зборів – тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі п’ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Статтею 522 Митного кодексу України передбачено, що справи про порушення митних правил, передбачені статтями 468 – 470, 474,475, 477 – 481, 485 цього Кодексу, розглядаються органами доходів і зборів.

Згідно ст.ст. 90, 93, 102 Митного кодексу України та розділу І п. 4 наказу Держмитслужби України від 17.11.2005 № 1118 «Про затвердження Правил митного контролю та митного оформлення транспортних засобів, що переміщуються громадянами через митний кордон України», автомобіль позивача перебував під митним контролем, а до його переміщення повинні виконуватися наступні вимоги: перебувати у незмінному стані, крім природних змін; не використовуватися з жодною іншою метою, крім транзиту; бути доставленим у орган доходів і зборів призначення до закінчення строку, визначеного статтею 95 цього Кодексу.

Відповідно до вимог ч. 1 та ч.4 ст.102 Митного кодексу України митний режим транзиту завершується вивезенням товарів, поміщених у цей митний режим, за межі митної території України.

Частиною 3 статті 470 Митного кодексу України передбачено відповідальність за перевищення встановленого статтею 95 цього Кодексу строку доставки товарів, транспортних засобів комерційного призначення, митних або інших документів на ці товари більше, ніж на десять діб, а так само втрата цих товарів, транспортних засобів, документів чи видача їх без дозволу органу доходів і зборів.

В судовому засіданні встановлено, що позивачем ОСОБА_1, 11.07.2017 року, в 00 год. 27 хв., в’їхав в Україну, через Закарпатську митницю ДФС, в митному режимі «транзит», був ввезений автомобіль марки «Seat», модель «Toledo» VIN: НОМЕР_1, реєстраційний номерний знак Чехії НОМЕР_2, при цьому у визначений ч.3 ст.470 Митного кодексу України строк вказаний транспортний засіб позивачем ОСОБА_1, з митної території України вивезений не був.

Відповідно до ч.1 ст. 192 МК України, якщо під час перевезення товарів транспортний засіб внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили не зміг прибути до органу доходів і зборів призначення, допускається вивантаження товарів в іншому місці.

При цьому перевізник зобов’язаний: 1) вжити всіх необхідних заходів для забезпечення збереження товарів та недопущення будь-якого їх використання; 2) терміново повідомити найближчий орган доходів і зборів про обставини події, місцезнаходження товарів і транспортного засобу.

Розділом VIII Порядку виконання митних формальностей відповідно до заявленого митного режиму, затвердженого Наказом Міністерства фінансів України від 31.05.2012 року за №657 (далі-Порядок), визначено порядок документального підтвердження факту аварії чи дії обставин непереборної сили.

Відповідно до п.2 розділу VIII вказаного Порядку аварія – це небезпечна подія техногенного характеру, у зв’язку з якою товари, транспортні засоби, що перебувають під митним контролем, були пошкоджені (зіпсовані, знищені, втрачені тощо) або потребували певного часу для відновлення можливості їх переміщення з метою забезпечення виконання вимог законодавства України з питань державної митної справи; документальне підтвердження – це надання митному органу відповідних документів, що підтверджують факт аварії чи дії обставин непереборної сили; обставини непереборної сили – це надзвичайні та невідворотні події, що виникли незалежно від волі особи, зокрема стихійне лихо (землетрус, пожежа, повінь, зсув тощо), сезонне природне явище (замерзання моря, проток, портів, ожеледиця тощо), введення воєнного чи надзвичайного стану, страйк, громадянські безпорядки, злочинні дії третіх осіб, прийняття рішень законодавчого або нормативно-правового характеру, обов’язкових для особи, закриття шляхів, проток, каналів, перевалів та інші надзвичайні та невідворотні за таких умов події; факт аварії чи дії обставин непереборної сили – це часткове чи повне пошкодження (зіпсуття, знищення, втрата тощо) товарів чи транспортних засобів, що перебувають під митним контролем, або позбавлення можливості виконання відповідною особою передбачених законодавством України з питань державної митної справи або встановлених відповідним митним органом України вимог щодо вчинення відповідних дій з

товарами, транспортними засобами, що перебувають під митним контролем.

В обґрунтування своїх позовних вимог ОСОБА_1 послався на обставину непереборної сили – несправність ввезеного ним транспортного засобу марки «Seat», модель «Toledo» VIN: НОМЕР_1, реєстраційний номерний знак Чехії НОМЕР_2, яка унеможливила його пересування.

Згідно з п.3 розділу VIII Порядку, залежно від характеру аварії чи обставин непереборної сили документи, що підтверджують їх наявність і тривалість дії, можуть видаватися державними органами, місцевими органами виконавчої влади або органами місцевого самоврядування, іншими спеціально вповноваженими на це державними органами, а також уповноваженими на це підприємствами, установами та організаціями відповідно до їх компетенції.

Відповідно до п.5 розділу VIII Порядку, якщо факт аварії чи дії обставин непереборної сили має місце на митній території України, особа, відповідальна за виконання вимог законодавства України з питань державної митної справи щодо товарів чи транспортних засобів, що перебувають під митним контролем (власник товару або уповноважена ним особа, перевізник чи особа, відповідальна за дотримання митного режиму), повинна звернутись до митного органу, в зоні діяльності якого перебувають ці товари, транспортні засоби, із письмовою заявою, яка повинна містити відомості, що надають можливість ідентифікувати товари, транспортні засоби як такі, що перебувають під митним контролем, а також інформацію про час, місце, обставини та наслідки аварії чи дії обставин непереборної сили.

Відповідно до ч.1 ст.69 КАС України, доказами в адміністративному судочинстві є будь-які фактичні дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин, що обґрунтовують вимоги і заперечення осіб, які беруть участь у справі, та інші обставини, що мають значення

для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються судом на підставі пояснень сторін, третіх осіб та їхніх представників, показань свідків, письмових і речових доказів, висновків експертів.

Згідно ч. 1 статті 70 КАС України, належними є докази, які містять інформацію щодо предмету доказування

У відповідності до ч.1 ст. 71 КАС України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 72 цього Кодексу.

З врахуванням даних норм суд бере до уваги пояснення ОСОБА_1, наданих ним 3 серпня 2017 року працівникам Закарпатської митниці ДФС та до його притягнення до адміністративної відповідальності за ч.3 ст.470 Митного кодексу України згідно оскаржуваної постанови від 13 вересня 2017 року про неможливість своєчасно доставити транспортний засіб марки «Seat», модель «Toledo», VIN: НОМЕР_1, реєстраційний номерний знак Чехії НОМЕР_2, до митного органу у зв’язку із несправностями транспортного засобу та його перебування на ремонті з 12.07.2017 року, що підтверджується дослідженими в судовому засіданні доказами, а саме: довідкою ПП «ОСОБА_4І.» від 04.08.2017 року за №96, актами прийому автомобіля для ремонту від 12.07.2017 року та видачі автомобіля від 04.08.2017 року, квитанція до прибуткового касового ордеру №96 від 04.08.2017 року про оплату послуг по ремонту автомобіля.

Відповідно до ч.1 ст.460 МК України, вчинення порушень митних правил, передбачених частиною третьою статті 469, статтею 470, частиною третьою статті 478, статтею 481 цього Кодексу, внаслідок аварії, дії обставин непереборної сили або протиправних дій третіх осіб, що підтверджується відповідними документами, а також допущення у митній декларації помилок, які не призвели до неправомірного звільнення від сплати митних платежів або зменшення їх розміру, до незабезпечення дотримання заходів тарифного та/або нетарифного регулювання

зовнішньоекономічної діяльності, якщо такі помилки не допускаються систематично (стаття 268 цього Кодексу), не тягне за собою адміністративної відповідальності, передбаченої цим Кодексом.

Беручи до уваги вищевикладену процесуальну норму та подані позивачем належні підтверджуючі документи фактів несправності транспортного засобу марки «Seat», модель «Toledo» VIN: НОМЕР_1, реєстраційний номерний знак Чехії НОМЕР_2, суд вважає, що при наведених обставинах у діях позивача відсутній склад порушення митних правил, а тому позов слід задовольнити частково і визнати протиправною та скасувати постанову заступника начальника Закарпатської митниці ДФС України від 13 вересня 2017 року за №2410/30500/17 про накладення адміністративного стягнення у вигляді штрафу в сумі 8500 (вісім тисяч п’ятсот) гривень на ОСОБА_1 за вчинення ним порушення митних правил, передбаченого ч.3 ст.470 Митного кодексу України.

При цьому, суд зазначає, що до компетенції суду при вирішенні справ за правилами КАС України не належить вирішення питання про звільнення порушника від адміністративної відповідальності чи закриття провадження у справі про адміністративні правопорушення, оскільки такі повноваження надані особам, уповноваженим вирішувати справи про адміністративне правопорушення.

А тому, суд вважає, що в задоволенні позовних вимог позивача щодо закриття провадження про порушення митних правил про притягнення його до відповідальності за ч.3 ст.470 МК України, у зв’язку з відсутністю в його діях складу правопорушення, слід також відмовити.

Як встановлено в судовому засіданні позивач подав позов до адміністративного суду 29 вересня 2017 року після отримання ним оскаржуваної постанови поштовим зв’язком 21 вересня 2017 року із Закарпатської митниці ДФС.

Будь-яких даних про те, що позивач раніше міг дізнатися про порушення свого права, матеріали справи не містять.

Враховуючи наведене, суд не вважає в даному випадку пропущеним строк звернення позивач до адміністративного суду.

Керуючись ст.ст. 4, 6, 10, 71, 128, 159 – 163 КАС України, Порядку виконання митних формальностей відповідно до заявленого митного режиму, затвердженого Наказом Міністерства фінансів України від 31.05.2012 року за №657, ст.ст. 90, 93, 95, 102, 192, 318, 381, 460, 470, 522 Митного кодексу України, суд,-

П О С Т А Н О В И В:

Позов задовольнити частково.

Визнати протиправною та скасувати постанову заступника начальника Закарпатської митниці ДФС Державної фіскальної служби України Каращенко Андрія Івановича від 13 вересня 2017 року за №2410/30500/17 про накладення адміністративного стягнення у вигляді штрафу в сумі 8500 (вісім тисяч п’ятсот) гривень на ОСОБА_1 за вчинення ним порушення митних правил, передбаченого ч.3 ст.470 Митного кодексу України.

В решті позову відмовити.

Постанова може бути оскаржена до Львівського апеляційного адміністративного суду через Тячівський районний суд протягом десяти днів з дня її проголошення, а особами, які брали участь у справі, але не були присутні у судовому засіданні під час проголошення постанови, – протягом десяти днів з дня отримання копії цієї постанови.

Головуючий:

В.І. Бобрушко

Компанія Вікторія